

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlasti.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, jecí
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 23.

Sobota (Saturday) 2. června (June) 1984

František SVEJKOVSKÝ:

IN MEMORIAM - ZDENKA BRAUNEROVA

50 let uplynulo 23. května od smrti malířky Zdenky Braunerové /nar. 9. dubna 1888/. Její jméno stále a stále se vynořuje ve výkřidech o době kterou žila. Proplétá se životními osudy významných osob kulturního i veřejného života. Ozývá se z dopisů obdivu i ze slov polemik - což všechno svědčí jak byla nebo musela být respektována. A její ohlas přehlasuje i dál, hlavně do Francie, ani tam nemohli ji opomenout. Mezi svědectvími o ní připadalo zvláštní místo sborníku, jehož titul je vepsán do nadpisu tohoto článku, a z něj zanedlouho poznáte jeden z příspěvků napsaný dr. F. Schwarzenbergem. Vydal jej krátce po smrti Z. Braunerové, v roce 1935 J. Portman v Litomyšli. Sborníček svědčí o mnohém: napovídá mnohostrannost v činnosti zeměřelé, připomíná široký okruh v němž se pohybovala, ať už myslíme na osoby nebo ideje; konečně připomene i jména cizinců ji nejbližších, od těch, kteří s ní byli později spjati svazky rodinnými, až po francouzského vědce V. L. Tapiéra a básníka P. Claudela, který poslal za zemřelou - kmotrou své dcery - svou báseň počínající slovy „Il est did de la femme forte qu'elle rira à son dernier jour...“ /Říká se o velké ženě, že se i ve svůj poslední den bude usmívat./

Jedním z těch, kdo tehdy vzpomínal, a stále vzpomíná, byl v okruhu přátel Z. Braunerové nám všem tady blízký dr. F. Schwarzenberg. Nezapomněl ani tentokrát, a z jeho iniciativy vychází i tato stránka vzpomínek na Z. Braunerovou.

Ohlížíme-li se dnes po životě i po mnohostranně rozvětvené práci Zdenky Braunerové, nemůže nám uniknout ona tolik

potřebná konstelace pro rozvinutí talentu i aktivity, totiž ono setkání osobních kvalit s aktuálními potřebami doby a s možnostmi, které tato doba nabízí. Aby seménko talentu vzrostlo, je třeba zkyplené a otevřené půdy...

Takovou zkyplenou půdou bylo pro Zdenku Braunerovou už její nejbližší okolí - prostředí domova. A na druhé straně to bylo politicky i kulturně zjištěné období českého života od konce minulého století do doby první republiky. Narodila se v rodině významného politika JUDr. Fr. Braunera /1810-1880/, kde se projevovaly typické rysy probuzeného a k novodobému sebevědomí se dobírajícího národa: snaha posilovat a rozvíjet duchovní i hmotné podmínky českého života, snaha dát prostoupit osobnímu úsilí zájmy o cíle národního života s konečnou perspektivou v svobodě osobní i státní. Proto se život kolem Z. Braunerové neustále proplétal s děním veřejným, rodinné události se schůzkami politiků, vzdělavců či umělců. Taková setkání s událostmi i jednotlivci znamenala nepochybně mnoho pro citlivou vnímající dívku a připravovala ji pro její budoucí účast na všem tom veřejném dění. Rozhodující přitom pro ni byly zvláště vztahy ke kultuře, k umění. Tak se klenul most z domova do života, ale nedosahoval jen do života domácího, končil dále, ve světě v Evropě. Vztah mezi domovem a světem se stal tehdy bytostnou součástí horizontu ve kterém se situace posuzovaly a události hodnotily.

Pro Zdenku a její rodinu to byly především vztahy k románské Evropě, k Itálii a zvláště Francii, které vyvažovaly jednostrannou váhu živlu

německého. Francie se stala místem, kde rozvinula svůj talent výtvarný a stala se jí nejen místem, kde navázala vztahy s novodobými proudy kulturními, ba s vedoucími osobnostmi francouzského kulturního dění, ale odkud přesáhla i do Anglie. E. Bourges, později její švagr, otevřel jí dveře do světa, jehož obzor si pak už sama dále rozšiřovala. Charakterizují ho jména, mezi nimiž jsou i taková, která dodnes dějiny píší velkými písmeny: B. D'Aurevilly, St. Mallarmé, O. Redon, J.-K. Huysmans, P. a V. Margueritte, M. Maeterlinck, M. Barres, G. Apollinaire, V. L. Tapié, gen. M. Pellé, J. Flipo, a především P. Claudel a A. Rodin, které přímo zasvěcovala do českého života: francouzského sochaře Rodina dokonce přivedla během jeho krátkého pobytu v naší vlasti až na Slovácko. Náš výčet byl proto obsáhlý, že měl ukázat, jak daleko zasahovaly zájmy Z. Braunerové - (a také její styky) - za hranice malířství, a umění vůbec. Se svou generací, a především s ji blízkými vůdčími osobnostmi a přáteli, F. X. Šaldou a M. Martenem i starším J. Zeyerem, chápala tuto polaritu vztahů k domovu a světu jako vzájemné prohlubování dvou rozměrů života osobního i národního: češství se napájí z hodnot světových - a svět má poznat, co hodnotného je uloženo, především v duchovní tradici, těch malých celků: Cech, Moravy, Slezka a Slovenska.

Tomu prvnímu - napájení domácích tradic z dobrých pramenů světa, věnovala svou vlastní práci, hlavně ve sféře malby, grafiky a péče o výtvarnou stránku české knihy. Historie umění nepřestane zdůrazňovat, že „patří k našim prvním grafikům“ a připomínat její podíl na pokroku v úpravě knihy, jehož počátky znamená práce na vydání „Pohádky máje“ V. Mrštíka v r. 1897. Sama v souvislosti s otázkou knižní úpravy vzpomíná, jak

Zdenka Braunerová

ve svém pražském bytě před I. světovou válkou.

Ve své šedesátce se dožila slavného 28. října r. 1918 - vyhlášení Čs. samostatnosti a založení naší První republiky, k jejímuž budování a získávání upřímných přátel v celé Evropě zasvětila zbývajících 17 let svého života. Když zemřela, bylo jí 77 let.

anglické podněty obrátily její pozornost k starým českým kancionálům, „Nebekličům“, „Zal-tářům“ a „Kalendářům“ ze 17. a 18. stol., a odtud čerpala podněty duchovní i výtvarné. („Vzpomínky na první desetiletí moderní české grafiky“, Holar, 1925.) Zvláštní příležitost v tomto směru dala spolupráce s Moderní revue a jejími vůdčími osobnostmi A. Procházkou a J. Karáskem. - Tak její vlastní výtvarná práce, ale i její písemné projevy - např. stat' o F. Bilekovi - svědčily o její účasti na českém životě, a hlavně o jejím zájmu sousřet'ovaném na to nové, směřující dopředu. Mnoho zájmu věnovala nadějným umělcům počínaje

Muchou, Bílkem a konče Zrzavým, a vynaložila velké síly na to, aby se nejednomu z nich dostalo možnosti studovat v cizině, a tak rozšiřovat obzory vlastní i českého umění vůbec. Za jiné nechť to řekne F. Bílek ve své vzpomínce „In memoriam“: „...měla i silný vliv na můj pohled na věci, na skutky i na umění vůbec. ...z každého slova podloženého činy a myšlenkami slečny Braunerové měla by vyjít celá kniha vděčnosti...“ /1935/.

Tak prohlubovala pojem češství a české kultury. A zároveň se snažila od konce 19. století prospět tomu, aby svět poznal její zem a s ní se přiblížil i

(Pokračování na str. 12)

Sloupek informací

o přesunu obchodních zájmů, hospodářské výstavby a partnerů Saudské Arábie, a o situaci v africkém Zairu, jehož „nezávislost“ spojoval SSSR před 20 lety s otázkou světového míru.

Současná situace v Perském zálivu a snížení příjmů z vývozu ropy diktuje Saudské Arábii novou obchodní i průmyslovou orientaci.

Saudská Arábie se rozhodla „saudisovat“ svou ekonomii za pětiletky 1985-1990. Klesající příjmy z prodeje ropy a nepřijemné zkušenosti s cizími firmami a podnikateli v posledních pěti letech ji přivedly k přesvědčení, že dny volného utrácení peněz jsou u konce a musejí být nahrazeny údobím moudrého a účinného hospodaření. Vloni dosáhl rozpočtový schodek Saudské Arábie 10 bilionů dolarů a letos se předvídá 13 bilionů dolarů. V příští pětiletce, která podle plánu bude stát 210 bilionů dolarů - což je stejný obnos jako ten, který byl věnován na současnou pětiletku - budou stále méně požadovány služby od cizinců, kteří budou nahrazováni saudskými odborníky. V administraci budou funkce střední úrovně výlučně svěřovány saudským občanům, investice budou převáděny z oboru infrastruktury (zakládání nových podniků) - do oboru provozu a údržby existujících podniků. Hlavní důraz začne Riyadh klást na účinnost, na kvalitu spíše než

na kvantitu, na pečlivou přípravu státního rozpočtu a na to, aby byly uskutečňovány pouze ty projekty, které jsou opravdu potřebné. Provádění rozvojových projektů s pomocí západu - včetně USA - se v poslední době ukázalo o 40 % nákladnějším než uskutečňování stejných projektů s pomocí Jižní Koreje, Taiwanu, Filipín a Japonska. Proto také v posledních pěti letech saudské nákupy a objednávky u amerických firem klesly ze 40 na 20 % a Saudská Arábie se ve stále větší míře obrací na Japonsko, Filipíny, Taiwan a Jižní Koreu. V oboru stavebnictví US firmy dostávaly v sedmdesátých letech 35 % saudských objednávek, dnes však jich obdrží pouze jen asi 2 %. - Saudská ekonomie zůstává paradoxní: je ekonomikou svobodného trhu a podnikání, avšak vláda tam vlastní všechny výrobní prostředky, protože nikdo jiný neměl kapitál. Tato kontradikce má být postupně odstraněna: v různých výrobních sektorech - všude tam, kde to bude výhodnější - bude vlastnictví podniků prodáno do soukromých rukou. Tento proces už začal. Tím sice značně klesnou vládní příjmy,

avšak vláda potom nebude musit vydávat peníze na to, aby průmyslové podniky byly udržovány v provozu. Zároveň se tím přivábí do země vzniklý soukromý saudský kapitál, který byl dosud uložen v cizích bankách. Budou sníženy vládní subvence ve všech ohorech. Průmyslové podniky, které se nebudou moci obejít bez vládní finanční výpomoci, budou zavřeny. Beduinští nomádové budou postupně přivedeni k tomu, aby opustili svůj stěhovavý život a usadili se jako zemědělci. Vláda v posledních letech zbudovala ve dvou měsících - na západním a na východním pobřeží - mohutný petrochemický průmysl, takže Saudská Arábie nebude vyvážet výhradně jen surový olej jako až doposud, nýbrž od roku 1987 začne vyvážet také různé deriváty nafty a 200 až 300 výrobků z ropy - od plastických hmot až po léky a léčebné potřeby. - Velkou slabinou pro uskutečnění těchto plánů je však stále trvajících značný nedostatek domácích odborných dělnických a technických sil. Nadaní a zámožní saudští studenti se dosud vyhýbali ruční práci a technice; nechťeli si mazat ruce, a raději studovali na cizích univerzitách různé humanitní obory, politické vědy, práva, úřadování a teoretickou ekonomii. V této poslední době však vláda naléhala na to, aby saudští studenti raději volili praktičtější obory; inženýrství, techniku, administraci a obchod, medicínu, speciality v petrochemickém a jiném průmyslu, stavebnictví i různá odborná řemesla. Saudská vláda je pevně rozhodnuta postupně nahradit cizí dělníky a techniky, správce podniků a ekonomické odborníky domácími silami; cizím dělníkům, specialistům, americkým a jiným západním podnikatelům, se pak velmi zdvořile oznámí, že jejich služby v Saudské Arábii už nejsou potřebné. Už se však také chybí tím, že saudská vláda uskutečňuje tento svůj plán saudisace příliš rychle. Vůdčí místa v průmyslu a v ekonomické administraci jsou odmítána zkušeným cizincům a překotně svěťována - vzdělaným sice - avšak dosud nezkušeným saudským občanům; v důsledku toho pak úroveň průmyslové výroby některých oborů a ekonomická administrace rychle klesají. V této uspíšené „saudisaci“ se tedy asi nebude možno vyhnout době, kdy se ekonomický a sociální rozvoj Saudské Arábie značně zpomalí. Stále více jsou zamítány žádosti cizinců o pracovní místa v Saudské Arábii. K odrazení

cizinců, zejména západanů, se také začíná striktně provádět muslimské trestní právo a vyžaduje se zachovávání muslimských zvyků v oborech oděvu, zábav, zákazu pití alkoholických nápojů, vztahů mužů s ženami a provinilí západanů jsou pak trestáni podle muslimského trestního práva, které je právě v oboru manželské morálky velmi kruté. - Zde ještě uvádíme saudský rozpočet na finanční rok 1984-85 v bilionech dolarů: národní obrana 22.70; školství 7.94; sociální rozvoj 5.13; doprava a komunikace 6.71; ekonomické zdroje 4.99; infrastruktura 2.79; městské služby 4.96; administrace 11.09, bankovníctví 4.55 a různé domácí subvence 2.99.

□ Kam se poděly „demokratické ideály“ v nezávislých zemích Afriky, pro něž si v OSN v šedesátých letech SSSR a USA „brousily kopy a válečné meče“?

Západní tisk se dnes občas, a to velmi stručně a diskrétně zmíní o tom, co se nyní děje v Zairu za vlády diktátora Mobutu Sese Seko - jako by ho nikdo nechtěl dráždit ke zlosti. Spojené státy a jejich západní spojenci zejména Belgie a Francie - mu v minulosti vždycky ochotně poskytovaly vojenskou výpomoc, kdykoliv nepříteli vážně ohrozili jeho diktátorský trůn. Spojené státy mu stále „potichu“ poskytují ekonomickou výpomoc na vyrovnání každoročního rozpočtového schodku, mnozí US techničtí odborníci pracují v zairských dolech, továrnách i v administraci, a washingtonská vláda ochotně nakupuje zairský kobalt, měď a diamanty, kdykoliv není dostatek jiných kupců. Od samého státního převratu - po pětiletém obdržení samostatnosti - v roce 1965 - (provedeného možná s americkým souhlasem) - Spojené státy považovaly Mobutu za „svého člověka“ a věrného přítele západu, protože za jeho vlády mají pro svou potřebu zajištěny vitální zairské minerály. Za jeho vlády bylo také vždycky náležitě dbáno toho, aby se tyto minerály nedostaly do rukou Sovětů.

Dnes vláda Spojených států a desítky velkých západních firem vedou se Zairem výhodné obchody, výnosné oběma stranám: jak západu tak zairskému diktátoru, jeho klánu a blízkým spolupracovníkům. Zairský lid z toho nic nemá, avšak proti tomu západ nemůže nic dělat; proto mu záleží pouze na tom, aby jeho vztahy se Zairem byly lukrativní. Mobutuův režim je jeden z nejvíce korumpovaných na celém světě. Sám Mobutu se ukázal vychytralým egoistickým kšeftsmanem, kterému vůbec nezáleží na tom, zda jeho lid žije v bídě či ne, a zatím chce využít své moci v bohatém Zairu jen k svému obohacení. Západní firmy a banky, včetně firem vlastněných rodinou bývalého francouzského prezidenta Giscard d'Estainga, dále obrovského belgického trustu „Société Generale de Belgique“ a obrovských belgických firem Unilever a Société Sucrerie - (které v Zairu pracují, anebo mají se Zairem obchodní, finanční, podnikatelské a jiné ekonomické vztahy) - mají jediný zájem: vydělat peníze.

To je ostatně jediné, co mohou dělat; o všem ostatním rozhoduje sám Mobutu a jeho režim. Mobutu a jeho spolupracovníci mimoto dovolí všechno, za co se jim „pod rukou“ pořádně zaplatí. Francouzské firmy rodiny Giscard zbudovaly pro Zaire různé prestižní projekty: postavily mrakodrapy v hlavním městě, sestrojily pro Zaire umělou družici v ceně jednoho bilionu dolarů a zbudovaly tam komunikační systém na ultrakrátké vlny. Toto všechno stálo zairskou pokladnu velmi mnoho, avšak pro hospodářský rozvoj země to nemá žádný význam. Také firmám Société Générale a jiným jde pouze o to, aby v Zairu vydělaly velké peníze. Z těchto vztahů s cizími firmami, z rozvojových projektů a ze zahraničního obchodu nehorázně bohatnou Mobutu, jeho rodinný klan a kmen s blízkými spolupracovníky. Část těchto transakcí se koná různými tajnými oklikami, mimo normální systém státního účetnictví. Ti, kteří o tom vědí,

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CIRKVI, NÁRODU

GYDÁVA:

„VELEHRAD“ českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

RÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VIT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce: a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. - Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 2, 1984 — Vol. IX, No. 23.

LÉKARENSKÝ TELEFON:

484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

musejí mlčet, nebo by ztratili své postavení a beze stopy by zmizeli. Podle odhadů Mobutu jen v Belgii vlastní různé nemovitosti - domy, jeden zámek s rozlehlým parkem, různé pozemky atd. - v hodnotě asi 100 milionů dolarů. Ve Švýcarsku má v jedné bance uloženo 143 milionů dolarů. Dále vlastní vily, zámky, hotely, turistická ústředí, pozemky a domy ve Francii, Španělsku, v Itálii, Středoafrické republice, ve státě Pobřeží slonoviny, v Senegalu a dokonce i v Řecku, v mnohamilionové hodnotě. Přitom se o mnohých dalších nemovitostech, které vlastní v cizině, dosud ani neví. V samotném Zairu je jeho jménem pohádkové; jeho rozsah však přesně není znám. Vlastní například většinu akcií v mnohých firmách, včetně mohutných vládních podniků, spravujících těžbu diamantů v provincii Západní Kasaie. Je vlastníkem také několika obrovských farem, pro které si zabírá většinu hnojiva a strojů, koupených vládou v cizině. V r. 1979 Mezinárodní měnový fond nařídil Zairu šetření, aby mohl obdržet nové půjčky pro placení úroků ze svého zahraničního dluhu, který tehdy obnášel 6,5 bilionu dolarů. Mobutu tehdy dal zamrznout všechny vklady Zairanů a zakázal obyčejným občanům výměnu zairských peněz za cizí. Sám si však zároveň ihned vyzvedl ze zairské banky svůj vklad v cizích měnách ve výši 141,6 milionu dolarů a uložil si je do Švýcarska a v Belgii do bezpečí. - Světová banka a Mezinárodní měnový fond pak vychválily Mobutovu moudrost v zavedení „úsporných opatření“ a na uklidnění mezinárodního veřejného mínění podaly zprávy o tom, že přý zhoršování zairské ekonomie bylo zastaveno, a že v r. 1980 hrubý národní důchod Zairu vzrostl o 1,8 %. Soukromní odborníci však potom zjistili, že tyto zprávy neodpovídaly vůbec skutečnosti.

Amnesty International si stěžuje na vážná porušování lidských práv v Zairu za Mobutovu režimu. Vypočítala např. věznění lidí, podezřelých z opozice proti vládě, bez soudního obvinění, odsouzení a

uvěznění četných politických vězňů podle mezinárodně nepřijatelných norem a metod, běžné trýznění vězňů, častou smrt uvězněných následkem trýznění, špatného zacházení a velmi tvrdých podmínek ve vězení. A dokonce zjistila v Zairu několik set sumárních poprav Mobutových odpůrců bez jakéhokoliv soudního řízení. Dokonce se ví, že v době, kdy byl Mobutu režim ve vážném nebezpečí, dal postavit na hlavním náměstí Kinšasi (býv. Leopoldvillu) šibenice, nahnal tam tisíce diváků a údajně či opravdově odpůrce svého režimu dal Mobutu veřejně oběsit stejně chladnokrevně, jako se předtím - pomocí „Moskvy i Západu“ zbavil jediného schopného státníka Zairu - a před lety dokonce i osobního přítele - Moise Tshombeho.

V dřívějších letech některé francouzské noviny připouštěly v Zairu existenci vyhlazovacích koncentračních táborů; dnes se o tom již nemluví, protože tam už asi existence takových táborů není potřebná. Mobutu „zatočil se svými odpůrci poafricku“. Obyvatelstvo žije v teroru a neodvážá se proti Mobutovu režimu ani pípnout. Vše trpělivě snáší a neodvážuje se vést žádné politické řeči. Katolické církvi byly v Zaire za vlády Mobutovy vzaty všechny školy, včetně katolické university „Lovanium“ u hlavního města Kinshasa, založené z belgické Lované. Ve veřejných školách - jiné tam dnes nejsou - se nesmí vyučovat náboženství. Katolická církev nesmí vydávat tiskem žádné náboženské časopisy, či jiné publikace, a v neděli - v době bohoslužeb - se děti povinně shromažďují na hřištích a jinde pod širým nebem, aby vzdaly hold prezidentu Mobutu a zúčastnily se různých her. Na západě nikdo nemluví o porušování lidských práv v Mobutově Zairu, protože nedůtklivý diktátor této země by se mohl rozzlobit a zrušit ekonomické výhody západním firmám. Inu, „business is business“. Navíc pak by bylo pro USA i celý západ úplně neúnosné, kdyby se rudného bohatství Katangy zmocnili prosovětské guerillové z Angoly či z Mozambiku.

Jiří Špánek:

Prodaná nevěsta v San Rafael, Cal.

Na mé pouti světem po 60 let jsem měl příležitost potkat v mnoha cizích zemích Smetanovu „Prodanou nevěstu“. Byla to vždy pro mne velká událost a zvědavost jak cizinci pochopí naši nejkrásnější českou operu. Nebylo snadné dostat „Prodanou nevěstu“ na scénu Pařížské opery. To se podařilo paní Osuské choti čs. velvyslance v Paříži. Byl to pro nás pařížské krajany velký svátek, naše krajanky obsadily několik řad sedadel v krásných národních krojích. Sólisté a hudebníci věnovali velkou péči nastudování opery. Vašek nám vyprávěl, že chodil do nemocnice koktavých, aby se naučil dobře francouzsky koktat. Byl to velký úspěch.

Další „Prodanou“ jsem viděl ve vídeňské opeře, ve které zpívalo několik českých sólistů. Vídeňáci mají k nám blízko a předvedli ji velmi dobře.

Pak jsem ji potkal v Chicagu, jednou v parku a po druhé v opeře, kde ji naši krajané přijali s národní hrdostí. - San Fran-

cisco nezůstává pozadu a tři předměstské opery se pokusily nám ji podat velmi dobře. Před 20 roky dirigent Scott Merriek ji nastudoval na universitě v Berkeley a na naši žádost ji opakoval v sokolovně San Francisco - na Stanford universitě ji nastudoval profesor hudby a bývalý dirigent Národního divadla v Praze. Byli jsme nadšeni a když o přestávce jsem mu šel gratulovat k jeho úspěchu, tak na otázku zda-li by k nám nepřišel s několika sólisty přednést „Prodanou“ k účtení narozenin T.G. Masaryka do Sokola San Francisco, přijali naše pozvání všichni sólisté za vedení dirigenta. Sal byl přeplněn a naši krajané a krajanky ještě navíc mohli zatančit při sokolské hudbě se sólisty.

Letošního roku, na začátku dubna se objevila opět „Prodaná“ nastudovaná dirigentem Scott Merriekem v North Bay Opera v San Rafael, Cal. na sever od San Francisco. Ikdyž je to poněkud z ruky od San Francisco, řekl jsem si: „Za Prodanou šel bych světa kraj a třeba bos.“ - Ředitel scény Kenneth Rowland a ředitel orchestru Scott Merriek nás znovu překvapili krásným provedením jak jen mohli na malém jevišti. Již na začátku předehry to přesně stěbetání houslí a fanfary dechových nástrojů nám slibily úspěch opery. - Sólisté, sbory i hudebníci pochopili charakter našich venkovských lidí velmi dobře. Američané přijali naši operu s radostí, ve které není žádná vražda. - Když po představení jsem šel gratulovat ředitelům i sólistům za krásný úspěch, byli potěšeni, že Čechoslovákům se provedení jejich opery líbilo.

Dobrá věc se podařila...

WALESA ČESTNÝM ČLEMEM PAULÁNSKÉHO ŘÁDU

Předseda polských nezávislých odborů Solidarita, Lech Walesa, byl jmenován čestným členem paulánského řádu, který pečuje o polskou národní svatyni Panny Marie Česťochovské. Toto vyznamenání Walesa obdržel za úspěchy, jichž dosáhl na poli zvyšování prestiže římsko-katolické církve v Polsku. Toto čestné členství nezavazuje Walesu k žádným povinnostem vůči paulánskému řádu. P.P.

44. VÝROČÍ LIDICE

Čtyřicet dva let už uplynulo od 10. června 1942, kde se nad tichou obcí Lidicemi u Kladna v Čechách vyvalil dým do oblak plujících nad zemí, na jejímž povrchu zákeřný nacismus prováděl svůj rej. V tento den si vyvolil obec Lidice. Muži i s místním farářem byli posláni, ženy odvezeny do koncentračních táborů, děti odvezeny neznámo kam, osada byla srovnána se zemí. Svobodný svět se zachvěl hrůzou nad touto zprávou. Na důkaz sympatií s malou, až doposud neznámou obcí v srdci Čech, bylo tímto jménem pojmenováno několik osad ve svobodném světě, z nichž první byla ve státě Illinois USA. K účtení nevinných obětí, které v Lidicích zahynuly, byl v amerických Lidicích postaven pomník.

Americké Lidice během času vzrostly na velkou osadu, která jméno Lidice změnila na jméno Crest Hill, ale lidický pomník tam stále ještě stojí, aby hlásal světu nacistické zvěrstvo, vykonané na nevinné osadě a jejím obyvatelstvu. K tomuto pomníku se každým rokem počátkem června sjíždějí naši krajané, aby vzdali hold památce nevinných obětí.

Letos bude tento zájezd uspořádán Svobodnou obcí a Organizací československých spolků ve Velkém Chicagu, v sobotu 9. června 1984. Autobus vyjede ve 2:30 hod. odpo. od cestovní kanceláře Čihák World Travel, 6302 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Po ukončení tržny, na které promluví kazatel pan Antonín Dušek, a budou také účinkovat děti z české svobodomyšlné školy T.G. Masaryk v Ciceru, účastníci výpravy společně povečeří v restauraci „White Fence Farm“. Zpět do Berwynu se autobus vrátí kolem šesté hodiny večer.

Pro rezervaci míst i večere volejte cestovní kancelář Čihák ☎ 795-9050.

Věříme, že naši krajané z Velkého Chicaga se této tržny zúčastní, ve velkém počtu ukáží tím světu, že na Lidice, Ležáky, Ploštinu a mnoho dalších osad - dnes i Moskvou v okupovaném Afghanistanem - které potkal podobný osud jako Lidice, nezapomínáme.

Cicero - Illinois

Dvě Anežky potřebují vaši pomoci

Texty modliteb na 7. neděli po velikonocích za Anežku Chrobákovou:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky až na věky věkův - amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobď nás od pekelného ohně, přiveď všechny duše do nebe, obzvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš.../jednou/
Zdravas Maria.../desetkrát/- za každým slovem Ježíš přijde: „...který za nás bičován byl“.

Prosba: Matko našeho Pána Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, přednešete naši opravdovou a vroucí prosbu Bohu Otci, aby se smiloval a naši Anežku nám uzdravil.

PRODAM

bez pozemkového agenta - prostředníka

5 pokojový zděný dům s garáží k celoročnímu bydlení ve Wauconda, Ill. na jezeře Zurich.

Krásné koupaliště a bohatý rybolov pro milovníky rybaření. Volejte ☎ 526-2878

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

DOBA VELIKONOČNÍ

SEDMÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Dobrotivý Bože, vyals naše pokorné prosby: — jako věříme, že Spasitel lidského pokolení je s tebou ve slávě, — tak at' cítíme, že je podle svého slibu s námi až do konce časů. — Neboť on s tebou v jednotě Duha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 1, 12-14)

Když byl Ježíš vzat do nebe, vrátili se apoštolové do Jeruzaléma z hory, která se nazývá Olivová. Je blízko Jeruzaléma, jenom na sobotní den cesty vzdálená.

A když přišli zase do města, vystoupili do hořejší místnosti, kde bydleli: Petr a Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfsedv, Šimon Horlivec a Juda, Jakubův bratr. Ti všichni jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PETRA (1 Petr 4, 13-15)

Milovaní! Radujte se, že se stáváte šťastní utrpení Kristových, abyste také mohli radostně jásat, až se slavně ukáže. Když musíte snášet urážky pro Kristovo jméno, blaze vám, neboť Duch slávy, to je Duch Boží, spočívá na vás. Když někdo z vás trpí, nesmí to být proto, že zavraždil nebo okradl, že někomu ublížil nebo jen že se míchal do záležitostí druhých lidí. Trpí-li však, že je křesťan, za to se stydět nemusí; spíše at' Boha velebí, že nosí to jméno.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 17, 1-11a)

Ježíš porvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přála má hodina. Oslav svého syna, aby Syn oslavil tebe, stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nade všemi lidmi, aby vše, co jsi mu dal, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět.

Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal: a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi dal, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.

Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Jíž nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě."

Před 40 lety se rozpoutala bitva o Monte Cassino

Před 40 lety se polské vojsko zapsalo nezapomenutelně do dějin II. světové vojny - vztyčením vítězného praporu nad zříceninami Němci urputně bráněného benediktinského kláštera na Monte Cassino.

Benediktinský klášter na Monte Cassinu byl založen v r. 529, krátce po tom, když sv. Benedikt opustil Subiaco a usadil se trvale na strmé hoře Monte Cassino.

Ještě za života tohoto svatého řeholníka stal se nově založený klášter střediskem západoevropské kultury. Odtud se řád benediktinů rozšířil do celého světa. Z tohoto řádu vyšel i sv. Augustin - apoštol Velké Británie i sv. Bonifác a Winifried, apoštolové Německa a Holandska - i náš sv. Vojtěch, který přivedl první benediktiny k nám do Břevnova a snad i do maďarské Panonhalmy r. 982.

Během pobytu a dlouhé historie byly klášterní budovy několikrát válkou i zemětřesením zmíněny. Největší pohroma stihla klášter za II. svět. války, kdy cele pohorí v okolí Monte Cassina stálo pro svou strategickou posici - na cestě z Neapole do Říma - střediskem urputného boje.

Již v prvních dvou dnech bitvy počátkem r. 1944 americké dělostřelectvo vypálilo na opevněný klášter 11.000 tun munice v jednom z nejintenzivnějších bombardování v dějinách válek. Bylo velkým štěstím pro celý vzdělaný svět, že bohatá knihovna 70.000 svazků, 30.000 dokumentů a map a více než 1.000 rukopisů (některé přes 1.000 roků starých) byla prozíravostí Církve již před tím vstěhována spolu s ostatními cennými památkami - vše bylo zavčas převezeno do Vatikánu.

Opevněný klášter byl dělostřeleckým a leteckým bombardováním úplně rozbořen, ale přesto v jeho troskách německá posádka kladla houževnatý odpor a odrážela útoky všech spojeneckých armád bojujících na území Itálie. Přes urputnost bojů situace na tomto úseku fronty zůstala nezměněna až do 11. května 1944, kdy k útoku nastoupili Poláci. Po celý týden zuřila bitva, útok se střídal s útokem. Do strmého vrchu postupovali vojáci statečné armády, aby padali zpět dolů - někteří mrtví, jiní ranění, a ti zbylí se znovu šplhali vzhůru, znovu útočili. Až konečně 18. května 1944 nad rozvalinami kláštera na Monte Cassinu v mračích dýmu ze stříelného hrachu... zavlhla... bylo červené

Cesta z kopce v pravé třetině obrázku odbočuje z hlavní silnice k arcidieci Monte Cassino a vede na protější tahlý „kopce“ se hřbitovem polských hrdinných padlých vojáků. V pravém rohu hřbitova, jehož fotografii přineseme našim čtenářům zase příležitostně někdy jindy, je také asi dvacet hrobů, označených Davidovou hvězdou. Jsou nezvratnými důkazy obětavého vlastenečství i tehdejší mladá generace příslušně známých „polských Židů, kteří hrdinně bojovali v Andersonově polské zahraniční armádě jak za svobodu Polska, tak za osvobození Evropy od zřídneho nacismu. - Ovšem, když člověk na tom hřbitově poklekne k modlitbě za všechny ty padlé a rozhlíží se pak kolem na ty dlouhé řady křížů, chtějí - nechtějí se začne ptát sám sebe, co tomu všemu řeknou jednou generace příští. Jistě se budou ptát, proč se Hitlerovu nacismu nepředešlo - (stejně jako Leninovu a Stalinovu komunismu), proč si američtí strategové umínili dobývat zrovna Monte Cassino s německou po zuby ozbrojenou posádkou, když bylo snadné Monte Cassino „obejít“ stejně jako hlupák Hitler mohl dělat „jakoby“ dobýval Stalingrad a obchvatem se mohl snadno zmocnit Moskvy... To jsou však asi tyto lidské chyby, které také utvářejí historii...

barvy polského praporu. Polská armáda dobyla svého nejslavnějšího vítězství II. svět. války - právě před 40 lety.

Během války to byly hlavně v Americe vyrobené zbraně - děla a bomby, které pobořily monteassinský klášter. Po válce to byly zase americké dolary, které financovaly obnovu všech klášterních budov a kostelů. Amerika nešetřila penězi. Najati byli nejlepší italsí řemeslníci a umělci, aby zvláště výzdobu basiliky obnovili do původního stavu. Každý mramorový sloup, každá socha, každý ornament - vše v celém souladu je dokladem stavitelského a sochařského umění lidí, kteří na obnově pracovali. Tam, kde to bylo jen p-oněkud možno, byl použit původní materiál. Jinde zase zbrusu nový, vše ale sladěno v harmonický celek.

Dík této snaze, zachovatí a do stavby věčitého co možná nejvíce původního materiálu, může návštěvník vidět na mnoha místech stopy střel a šrapnelů vrytých do tvrdého mramoru. Dnes zase mohutný komplex klášterních budov v plném lesku vévodí celému kraji v obnovené důstojnosti a kráse.

Na Monte Cassinu jsou též hřbitovy padlých vojáků všech národností zúčastněných v boji o Itálii za II. světové války. Navštívili jsme dva: německý a polský. Německý vojenský hřbitov leží na úpatí hory. Jsou tam pohřbeni vedle obránců Monte Cassina též padlí němečtí vojáci z celého kraje. Celkem 20.027 hrobů. Hřbitov je udržován a je udržován zahraničními Poláky.

udován a je udržován v důstojném stavu péčí a nakladem vlády Západního Německa.

Smutné procházíme mezi hroby a čteme jména a letopočty. Hřbitov je hrozná obžaloba válečného šílenství. Tolik miladých životů předčasně ukončených - většinou ve stáří 19-30 roků! A mezi německými jmény jsme četli také jména ryze česká - jména našich bývalých sudetských krajanů. Budiž jim ta cizí země lehká!

Polský vojenský hřbitov je na Monte Cassinu nejvýše položen. Snad proto, že Poláci byli první, kteří opevnění dobyli. Je jen o něco málo níže položený než klášter sám, odkud je dobře viditelný půdorys hřbitova v podobě velkého kříže. Je to důstojný památník padlým hrdinům. Byl vybudován a je udržován zahraničními Poláky.

Zatímco se vlády všech západních států starají o údržbu hrobů svých padlých vojáků, komunistické vlády se přednostně starají o památníky těch, kteří bojovali na Východě. Na své hrdinné syny padlé za svobodu našich národů na Západě - komunistické režimy chtějí zapomenout. Tak to jsou nejčastěji krajané v zahraničí, kteří nezapomínají na místa posledního odpočinku svých hrdinných bratrů.

Stál jsem mezi hroby padlých polských bratrů a prosil Boha, aby dal lehké odpočinku těm, kteří zde mrtví leží, a aby jejich oběť přinesla našim národům to, zač položili své životy: svobodu a mír. A za to bych chtěl říci: Amen.

**Serving your
family's financial needs
for over 60 years**

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

FSLIC

"You're never more than 5-miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

MIMOŘÁDNÝ SJEZD ČS. ORLA V EXILU

O minulém vikendu, ve dnech 26. až 28. května t.r. se konal v Chicagu - Mimořádný sjezd čs. Orla - župy Svatováclavské - v exilu, v místnostech „Velehradu“, So. Lawndale Ave., na základě usnesení orelské konference ve Washingtonu loňského roku ve dnech svěcení České národní kaple (25. června 1983).

Po společném obědě byl sjezd zahájen modlitbou a písní „Vzhůru, Orle slovanský!“ Sjezdu předsedal br. dr. František Hradil, úř. starosta čs. Orla, za asistence br. Antonína Slováčka, úř. pokladníka.

Na zahájení byl čten pozdravný příspěvek exilového biskupa dr. Jaroslava Škarvady z Říma a řada dalších zdravic ze všech koulí našeho rozptýleného exilu ve svobodném světě.

Po zprávách odstupujících funkcionářů byla na programu další činnost čs. Orla v exilu. Bylo odhlasováno, že vedoucí funkcionáři politických stran nemohou být současně vedoucími funkcionáři čs. Orla v exilu.

Ustanovena byla oblast USA - arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana, jejímž starostou se stal br. Oldřich Holubář z New Yorku. Oblast se stává členem Svazu českých katolíků v USA. Oblast tato také podporuje návrh, aby se celonárodní pouť k P. Marii Satohostýnské ve Washingtonu konala na dlouhý Labor Day víkend každého roku.

V 6:15 se konala mše sv. v kostele P. Marie Svatohorské, koncelebrovaná Otci benediktiny P. Karlem Kolkem, OSB, dosavadním vzdělavatelem čs. Orla v exilu a P. Vojtěchem Vítem, OSB, exilním misijnářem v Chicagu, za zemělé členy čs. Orla ve vlasti i v exilu. V orelských krojích ministrovali bratři Karel Chrobák a František Šulc.

Sjezdová jednání pokračovala v neděli, dne 27. května volbami nového předsednictva čs. Orla v exilu. Za své zásluhy o orelské hnutí a jeho jednotu v exilu byl odstupující starosta, br. dr. Fr. Hradil, jednomyslně jmenován doživotním čestným starostou čs. Orla v exilu.

Nové předsednictvo tvoří:

Mgr. Jaroslav Kubovec, starosta (Evropa)
Prof. Jiří Maláček, 1. místopředseda (Evropa)

Jiří Matýsek, 2. místopředseda (Austrálie)

P. Peter Esterka, vzdělavatel (USA)

Antonín Slováček, 1. jednatel (USA)

Václav Vostřez, 2. jednatel (Kanada)

Václav Sedláček, pokladník (USA)

Oldřich Holubář, náčelník (USA)

Dobromila Hawrylyshyn, náčelnice (Kanada)

Jaromír Fajkus, ústřední praporečník (USA)

Předsednickou radu tvoří 10 sester a bratří z USA, Kanady, Evropy a z Austrálie.

Jedním z hlavních úkolů nového předsednictva je příprava jubilejního sjezdu čs. Orla v exilu, který se bude konat v příštím roce 1985 v rámci

1.100letého výročí smrti sv. Metoděje (885). Sjezd bude buď v Ellwangen (Německá spolková republika), nebo v Římě, v prvním týdnu měsíce července.

Po společném obědě odjeli účastníci sjezdu do benediktinského opatství v Lisle, kde se konala mše sv., sloužená P. Odilem Crkvou, OSB, a P. Vojtěchem Vítem, OSB. V orelských krojích opět ministrovali bratři Chrobák a Šulc.

Po hohoslužbách byla májová pobožnost u sochy P. Marie v exilu, zahájená mariánskou písní, po níž následovala zpívání litanie, krátký proslov P. V. Víta, OSB, desátek sv. růžence (sestra Alice Vedralová) za uzdravení sestry Anežky Chrobákové; prosebnou báseň k Matce Boží přednesla Karlička Chrobáková a br. Václav

Hyvnar z Clevelandu předseda NSČK se pomodlil Balbinovu vroucí modlitbu k sv. Václavu. Přílehlavě následovala třetí prosebná sloka známé písně „Otče náš“ - k sv. Václavu - „Kníže náš“ - a 6. sloka mariánské písně „K nebesům dnes zalet' písní“ - s pokornou prosbou, aby v našich domovech kvetla pravá láska, pravá ctnost, aby nám naše nebeská Máti pak mohla tak spíše pomoci odstranit sváry, kleté v rodinách, dětem zachraňovat nevinnost a všechny bolné trny obrátit v růže. - V klášterní kapli doprovázel náš zpěv br. Josef Ivčič, varhaník při pravidelných českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, a u sochy Panny Marie v exilu nám hrál na malé přenosné harmonium Otec Odilo Crkva, OSB.

V závěru odpoledního programu byla prohlídka benediktinského hřbitova.

Večer toho dne se konala na „Velehradě“ přátelská beseda s promítáním barevných filmů z činnosti čs. Orla v exilu. Také film ze slavných orelských dnů v Praze v roce svatováclavského milénia L.P. 1929.

V pondělí, vzor špatnému počasí, navštívili účastníci sjezdu hrob bývalého náčelníka čs. Orla v exilu, br. ing. Vladimíra Richtera na hřbitově sv. Vojtěcha v Niles, Ill. Po společném obědě v „Cafe Europe“ byly projednány zbývající záležitosti sjezdu, který byl pak zakončen modlitbou, recitovanou br. prof. Jiřím Maláčkem, novým místopředsedou čs. Orla v exilu, bývalým

Pochod Orlů.

Hoj orli, mocnou peruti,
k nepříteli vzletme žasnuti
a k jásotu svých bratří!
Pod naším krokem duni zem,
my ustoupiti nemůžem,
vždyť Bůh a vlast k nám patří.

Nechť slouží slepci modlám svým
a za přeludem bláznivým
své kroky matně pletou,
my v braské lásce pospolu
za jarych písní hlaholu
jdem větní za svou metou.

Nuž, křídla tužme svobodná!
Až přijde chvíle rozhodná,
ať z ocele jsou páže,
ať rozloíme okovy,
ať země tvář se obnoví
jak Bůh a vlast nám káže!

Jsmé orli smělí, oddaní,
nás posměchu šip nezraní,
nás nikdo nerozdvojí.
Ať, jedna víra, jeden Bůh
a jedna síla, jeden duch
nás v jedno tělo pojí.

(Hlas od Josefa Nesvera.)

politickým věznem komunistického režimu. Od r. 1968 žije rodina prof. Maláčka v NSR. Br. Jiří Maláček je také zástupcem čs. Orla v exilu v Mezinárodní federaci katolických gymnastů - FICEPu.

Celý průběh sjezdu byl natáčen na barevný film a zvukové pásky pro ústřední archiv čs. Orla, jehož vedením byl pověřen br. Antonín Slováček z Michiganu.

Další orelské činnosti voláme srdečně

„Zdat Bůh!“

R.K.

Our 97th Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Václav ČERNÝ:

Z »PAMĚTÍ«

K 15. výročí smrti pražského arcibiskupa kardinála Josefa Berana (17. května 1969) a 10. výročí smrti litoměřického biskupa kard. Štěpána Trochty (6. dubna 1974) přinášíme úryvek z oddílu „Ve Stalinově stínu“ čtvrtého dílu Pamětí Václava Černého – vyšel loni u Škvoreckého v Torontě. Profesor Černý se v tomto díle dívá zpět na události let 1945-1948, dotýká se tak hlavních monstreprocesů proti katolickým církevním představitelům a spisovatelům a zmiňuje se i o našich dvou hrdiných vyznavačích, obětích stalinismu, který u nás pokračoval dlouho i po smrti „učitele“. I když pro přímé účastníky mohou být v těchto Pamětech chyby, čteme se zaujetím tento dokument a svědectví, psané českým liberálem, soudě podle jeho vlastních slov v předcházejících dílech Pamětí, ne zrovna nakloněným katolické církvi. Černý patří mezi několik

málo našinců, kteří se vyslovili k hrůzovládě režimu (zde 1950-1951) odpovědně a v podstatě pravdivě, což postižení snášíjí dost těžko. Mohou však říci něco na svou obhajobu?

Jakohy úvod k odstavec, který uveřejňujeme, tvoří vzpomínka o tragédii v Babicích na záp. Moravě, při níž – jako kdysi za nacistů – byli odsouzeni k smrti také dva kněží, dpp. Paříl a Bula, protože neudali ty, kdo se na ně obrátili. (A.O.)

Babická vzpoura padla do naplnu se rozvíjejícího procesu represe církevní a náboženské. Od počátku se ozřejmila eminentní mravní a kulturní důstojnost katolicismu: církve založené na principu náboženských tradic nebo netradic nacionálních se rozmázly v blátě služebnické kolaborace, v československém evangelictví, zmátořeném polovičatostí biskupa dr. Hromádky; čest svých tradic udrželo jen pár ojedinelých intelektuálů (prof. F. M. Bartoš, dr. František Laichter) a venkovských pastorů; církev československá - „husitská“ se posunula jen o málo, ale bylo to na smetiště

dějin. Okamžitě se v oslnivém mravním jasu vybarvila a až do své smrti (17. května 1969, pochován v Římě) nepřestala růst na jednu z největších postav soudobých národních dějin osobnost pražského arcibiskupa P. Josefa Berana. Od toho 22. června 1949, kdy na protest proti dosazení „vládního zmocněnce“ do arcibiskupství prohlásil, že ze svého sídla nebude vycházet, přes jeho čtrnáctiroční internaci na zastřežených místech, až po jeho proslulou řeč z 20. září 1965 na II. vatikánském koncilu o svobodě svědomí, kde projevil lítost nad upálením Husovým a křivdou na české pobělohorské emigraci. Svět v něm po celou dobu jeho perzekuce viděl český protějšek maďarského kardinála Mindszentyho: je to omyl, Beran je zjev nesrovnatelně větší, pro mravní sílu odvahy, s níž přehodnotil dějinný vztah vlastní církve k české myšlence reformační a vytyčil našemu katolicismu pokornou cestu k jejímu uznání a k smíru obou našich dějinných náboženských mravních tradic. Nic tak nevyjadřuje úroveň našeho stalinismu jako to, že tomu muži nedokázal v církvi opatřit jiného protinožce než P. Plojharu, ministra „obnovené“ vlády a předsedu Mirového hnutí katolického duchovenstva, a že se pokusil rozleptat stav našeho katolického duchovenstva právě tímto hnutím. Děj pokračoval dvojicemi událostí ohyzdně komických: zatímco arcibiskupa před nedávnem odvezli na první z postupných míst jeho relegace a v Praze právě proběhl proces s biskupy a opaty. Plojhar byl 13. prosince 1950 ve velké aule Karolina povýšen na *doctora honoris causa* Cyrilo-metodějské fakulty za přítomnosti známých teologů Ludvíka Svobody, Čepičky a Noska! Za odstranění arcibiskupa jednal jménem církve se stalinovou vládou, a speciálně s ministrem spravedlnosti a generálním tajemníkem regenerované Národní fronty Čepičkou litoměřický biskup dr. Štěpán

Trochta; na biskupské konferenci v Dolním Smokovci (22.-24. března 1949) bylo v jejich poradní místnosti objeveno odposlouchávací zařízení, a na protest biskupů odpověděl ministr vnitra Nosek, že zařízení dal instalovat Vatikán, aby poznal mínění jednotlivých biskupů. A pak už všechno letělo jako po drátkách. Biskup dr. Trochta zbaven funkce, uvězněn na tři roky ve svém bytě, zatčen roku 1953, dostal pětadvacet let žaláře (na biskupský stolec se vrátil po propuštění za éry Novotného roku 1968 z funkce instalátorského dělníka). Rozpoutal se liják velicezradných procesů. Prvním byl „proces s protistátní skupinou řádových představených“ ve dnech 31. března - 5. dubna 1950, pouhých čtrnáct dní po zatčení - (soudní předseda Novák, obžalovávající Urválek, Čížek, ti borci stačili na všechno!), deset obžalovaných, až po doživotí. Již 20. dubna výnos o zrušení klášterů, to byl účel procesu: deset tisíc řádových sester, dva tisíce mnichů svezeno do koncentračních punktů a nasazeno do nucených prací. Ve dnech 27. listopadu - 2. prosince proces s devíti vysokými hodnostáři, mezi nimi biskup dr. Zela z Olomouce, Jan Opasek, opat břevnovský, dr. Stanislav Jarolímek, opat strahovský. Soudí zase věhlasní specialisté Novák, Čížek, Feješ, Velezrada, vyzvědačství. Vydán spis „Proces proti vatikánským agentům v Československu“. Rozsudky od deseti let do doživotí (Opasek). Ve vězení zahynuli tři, mezi nimi Jarolímek. A v červnu 1969 budou rehabilitováni v plném rozsahu (Opasek propuštěn již amnestií v květnu 1960) a vysvitnou detaily absolutního cynismu: biskup Zela byl soudem obžalován i z konfidentských služeb gestapu, a dali ho usvědčovat gestapáky, které si drželi ve vězení od r. 1945, za slib, že je propustí! Proces měl procesní precedenci, svým způsobem precedenci a přípravou byl již proces s Horákovou a druhy, v němž

lidovecký obžalovaný dr. Hostička vypovídal o Opaskovi a přitěžoval i arcibiskupu Beranovi a biskupům. A jiným způsobem proces s vedoucím Orla a lidovecké mládeže dr. Jandečkou, jenž odmítl lhat jako svědek proti Horákové a vyšel po letech z muk nejtěžšího vězení jako souchotinář; a v květnu 1969 rehabilitován jako zcela nevinný! Proces měl procesní doprovod s Opaskovými spolupracovníky, brněnskými básníkem Zdeňkem Rotreklm a břevnovským knihovníkem Čefovským (vedle exulantů dr. Chudoby a Jiřího Kovtuna).

A proces s katolickými a ruralistickými spisovateli byl vlastně jeho procesním důsledkem. Od 10. do 15. ledna 1951 třetí veliký proces s vysokými duchovními hierarchií, se „slovenskými velezradnými biskupy“ v Bratislavě. Předseda dr. Karel Bedrna, ano, ten někdejší studentský satirik wolkerovské generace z „Trnu“, z Haussmannovy - Lacinovy - Maškovy skupinky, teď je poslovenštíly Karol vysokým reprezentantem slovenské třídní justice jako rozpustilý exdadaista Lacinu české. Obžalovaní: spišský biskup Ján Vojtaššák, dr. Michal Buzalka, světeci biskup bratislavský, a feckokatolický biskup v Prešově P. Pavol Gojdič. Velezrada, úklady proti zřízení kolaborace se Slovenským státem a tedy s nacisty; spojení s D'určanským a Sidorem. Pomoc banderovcům u Gojdiče. V podstatě drcení l'udácké strany. Doživotí dvěma, jen 24 let Vojtaššákovi; je mu totiž čtyřlasedmdesát! Gojdič v žaláři zahynul. Jeho církev, feckokatolická, roku 1950 vůbec zlikvidována, nucena splynout s pravoslavnou (jako na sovětské Ukrajině). A věřící? Chraň Bůh, nezástali bez duchovní péče! Z řad spolehlivých komunistických straníků, tedy ateistů, šla hrstka vybraných do šestinedělního kursu a ustanovena ... popy!

Uder proti naší katolické literatuře byl veden téhož roku 1951, a chtěl být zároveň drtivý a všestranný. Počalo se rozmetáním nakladatelství Vyšehrad v jeho soustavě let 1945-1948, z jeho vedení byli rychle za sebou odstraněni dr. Bedřich Fučík, Karel Šnajdr, František Jirásek; zastaven čtrnáctideník Vyšehrad a zatčen jeho redaktor dr. V. Myslivec. Z přátelské družiny katolických a vůbec praviceových spisovatelů koncipována „konspirativní“ skupina „zrádců“ ve službě Vatikánu; do vězení Bedřich Fučík, Jan Zahradníček, docent Zdeněk Kalista, dr. St. Be-

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ z Československa a jiných evropských zemí

* * *

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kasety - 8th Tracks - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích /české, slovenské, polské, německé a italské/.

Právě došla z Československa směs sušených prvotřídních hub - 2 oz. \$6.00, pošt. \$7.85 - 4 oz. \$12.00, pošt. \$14.00 - 1/2 lb. \$23.00, pošt. \$25.65.

České KNIHY - KNIHY

Mnoho novinek - přijďte se podívat.

Malinová šťáva, Maggi, paprika a jiné kuchyňské potřeby.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, pošt. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Obchodní hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těm vyplácení fondů-trusts (požalovat) přibuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

rounský, O. Albrecht, nakladatel Ladislav Kuncir, dr. Josef Voříšek, dr. Ladislav Jedlička, dr. Josef Knap, František Křelina, brněnský Václav Prokúpek. To byly celé někdejší Akord, Tvar, Obnova, Sever a Východ, celá naše kulturní pravice v úplném slova smyslu, všechno, co v ní mělo páteř, na svobodě zůstávali jen vždy bdělí opatrníci, osvědčení hadí muži typu demlovského, do úkrytu svých komunistických příbuzenských vztahů a absolutního mlčení se na venkov utekl dr. Hertl, již v únoru 1945 se z kulturní politiky stáhl a nebyli tedy zasaženi Durych a Skoumal. Dva čelní katoličtí básníci, dr. Josef Kostohryz a dr. Václav Renč, se objevili jako členové skupiny tzv. Zelené Internacionály, skupenství složené především z agrárníků. Veřejnost citila obě grupy „svodky“ jako souvislé a mluvila o procesech Černo-zelené internacionály nebo Agro-klero. Proces se Zelenými proběhl v Praze od 23. do 26. dubna 1952, výsledek: jedna smrt (provedená), šest doživotí, mezi nimi Kostohryz, Renč pětadvacet let! O katolických spisovatelích bylo z Hostičkovy výpovědi v procesu Horákové státní bezpečnosti známo, že mezi sebou uvažovali o programu kulturní pravice v případě obratu politických poměrů u nás, a kdo u nás tehdy nevěřil v účinný tlak Ameriky? Opat P. Opasek předkládal ten program ve Vatikánu... ke schválení! Kostohryz se o podobné služby dohodl se svým přítelem Giorgi-Albertim, ředitelem pražského Italského ústavu. Akce měla ráz čiré intelektuální spekulace; konspiračně byla k smíchu. „Konspirátoři“, Jan Zahradníček! Ani jediný se ani nehtem nesmočil za války v odboji, byli konspiračně nezkušení jako be-ráncové. Čekalo je utrpení rovné mučednickému. Dvě stě šedesát let v součtu odsudků celkem! Bylo to bestiální. A bestiálně se během procesu chovali jejich stalinští spolupisovatelé. Václav Lacina se znovu vyznamenal! Bezbranně neškodný dr. Voříšek začal v žaláři, Jan

Zahradníček zemřel na následky vězení, sotva byl propuštěn! Ke skupině katolické mládeže a představených ženských klášterů, souzené v Brně ve dnech 11.-13. června 1952, připojili s trestem 22 let vzor ženského a pokorného, ale i radostně přijímaného mučednictví, profesorku Růženu Vackovou, o tom at' povědí její spoluvězeňkyně z ženského trestného tábora v Pardubicích! Osud katolických a ruralistických spisovatelů mne hluboce rozhořčil. V literární minulosti to byl sice samý protivník, jazykem mého hovoru s nimi bývala jen a jen polemika, ideového druhu a příznivce jsem mezi nimi neměl žádného; ale teď platilo *jediné*: zde bylo do žaláře posíláno výhradně *ideové přesvědčení a mravní stanovisko*, a to výhradně za to, že byly, čím byly, otevřené zastávaným názorem a mravním stanoviskem! Byli mezi nimi lidé, za jejichž ryze a čistotu bych dal ruku do ohně, Zahradníček, Knap, Voříšek. Byl mezi nimi dr. Fučík, který prokázal v Listech a jako ředitel Melantricha naši levicové literatury a především komunistickým spisovatelům služby nespočetné — jediným měřítkem vůči nim mu bývala vždy estetická hodnota — uplatňoval je, podporoval (Halase, Olbracht, Majerovou, Glazarovou), až platil za filokomunistu. To vše bylo zapomenuto, a z těchto řad se k jeho pomoci neozval ani hlásek. Pro českého spisovatele, jímž jsem byl, to bylo nesnesitelné.

Někdy polovicí roku 1952 se klikaté táhne mez dělicí druhou a třetí vlnu procesů, obě se znovu do sebe přelévají a překrývají. Dav věrejších katů a strůjců utrpení, jež přecházelo, půjde teď sám cestou svých obětí. Ale tak — a jedna z temných zrůdností stalinské „spravedlnosti“ je právě v tom — že kat stojí už před soudem a přijímá svou odplatu, a přitom dál a dál se dlouze a bez odvolání odvíjí klubko procesů, které připravil, obstaral, rozvrhl.

POZVÁNÍ PAPEŽE JANA PAVLA II. DO ČESKOSLOVENSKA

(Následující text je přímo z Československa.)

V roce 1985 se katoličtí věřící v ČSSR chystají oslavit 1100. výročí smrti sv. Metoda, který stojí u počátku křesťanství a kultury Čechů i Slováků. V rámci příprav na toto významné jubileum poslal pražský arcibiskup František kardinál Tomášek dopis papeži Janu Pavlu II., v němž ho pozval k návštěvě ČSSR v příštím roce, aby společně s českými i slovenskými věřícími oslavil toto výročí. Na základě toho vznikla spontánní podpisová akce, při níž katoličtí věřící podpisovali archy, adresované papeži, s krátkým textem „Svatý Otče, prosíme Vás, přijďte do Československa!“ Význam uvedené akce spočívá v tom, že si věřící v ČSSR uvědomí více svoji jednotu, viditelně ztělesněnou v papežově osobě. Jan Pavel II. je zároveň symbolem opravdového úsilí po hlubším chápání života člověka dneška, nasloucháním jeho potřebám a respektováním a prohlubováním jeho nezadatelných práv. V tomto smyslu si dnešní papež získal v ČSSR hluboké sympatie i mnoha nevěřících.

StB začala vyvíjet na některé ordináře diecézí nátlak, aby se od této akce distancovali, případně proti ní veřejně vystoupili. Ti, kdo se nějakým způsobem akce zúčastnili a o nichž se to policie dozvěděla, byli podrobeni výslechům a zastrahování. Policie se dopustila v několika případech i fyzického násilí. V Kmetově, okr. Nové Zámky, byli zadrženi tři mladí katolíci Jozef Juráček (natěrač 23letý) - Ota Švec (bagrista, 30 let) a Jozef Šádovský (student elektrotechnické fakulty SVŠT v Bratislavě, 25 let). Byli předvedeni na MO VB ve Velké Mani. Výslechy prováděli major

Bence, poručík Szabo, poručík Toman a další. Výslechy se odmítli vyjádřit k opakovaným dotazům, kde jsou uschovány podpisové archy. Policisté při tom udeřili Otu Švece a Jozefa Šádovského, jehož výslech trval od 18 do 22 hod., průběžně bili, kopali a nadávali mu. Křičeli na vyslychané, že chtějí přivodit polské události a opakování roku 1968.

Dne 26. 3. zabavila StB 40letému dělníkovi Martinu Stierankovi z Hrušína, okr. Dolný Kubín, archy s asi 1000 podpisy. 31.3. byl předveden na Okresní oddělení VB v Dolním Kubíně, kde ho StB vyšetřovala až do nočních hodin, při čemž, ho jeden vyslychající surově bil obuškem do chodidel. Po propuštění se StB vůbec nestarala, jak se Martin Stieranka dostane v noci domů.

V Trenčíně a v Brně proběhly výslechy, při nichž StB tvrdila, že tato akce naplňuje skutkovou podstatu trestného činu pobuřování podle § 100 tr.z.

Navzdory všem obtížím podepsalo text žádosti o návštěvu sv. Otce více než 17 tisíc lidí z celého Československa. Za normálních okolností by podepsalo tuto elementární žádost daleko více lidí. Těchto 17.000 vyjádřilo touhu všech katolických věřících i části nevěřících a věřících jiných církví z Čech, Moravy a Slovenska. V dnešní situaci, kde nelze vyloučit snahu státu odloučit část církve pomocí organizace „Pacem in Terris“ od katolické církve, jejímž znamením jednoty je papežova osoba, vzrůstá u katolických

věřících vědomí zodpovědnosti, že bez osobní odvahy a nasazení každého nelze uhájiti křesťanské dědictví. Spontánní pocit osobní zodpovědnosti, který už neočekává řešení svízelných problémů jen od oficiálních struktur, vede každého poctivého věřícího k přesvědčení, že nelze nečinně stát na místě a pasivně trpět nehorázným způsobem vnučovanou ateistickou propagandou, ale že je třeba ozvat se veřejně na obranu duchovních hodnot, jejichž aplikování v životě může podstatným způsobem napomoci k žádané obrodě našich národů.

★

StB provedla dne 14. 3. 1984 domovní prohlídku v prostoru fary v Ústí nad Orlicí u katolického kněze pátera Josefa Kajnka, ner. 18. 4. 1949, administrátora farního úřadu. Tentýž den byla domovní prohlídka provedena též v jeho bytě v Kutné Hoře. Při domovní prohlídce zabavila StB adresář, různou náboženskou literaturu, informace o církvi a j.

Páter Josef Kajnek byl dva dny zadržen v cépézetce /cela předběžného zadržení/ na Okresním oddělení VB v Ústí nad Orlicí a bylo proti němu vzneseno obvinění z maření dozoru státu nad církvemi podle § 178 tr.z., jehož se měl dopustit tím, že bez povolení promítal v sakristii ve farním kostele dětem diákoniky s náboženskou tematikou. Dnem 16.3. mu byl zároveň odňat státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti.

Ivan Medek

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poetivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového perí a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme —
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu „P. & P.“

Chicago. — Podle publikace „The 1984 Official Catholic Directory“ v USA římskokatolická církev má 52,4 milionu členů, což je asi o 300 tisíc více než jich měla před rokem. Vysvěcených kněží má 57,891 což značí přírůstek o 21 kněží od předchozího roku. Řeholních sester je 118,027 neboli o 2,672 méně než před rokem. Řeholních bratří je 7,600 a trvalých jáhnů 6,700. Čtyři nejčetnější arcidiecéze ve Spojených státech jsou: Los Angeles s 2,373,201 katolíky; Chicago s 2,368,316 katolíky; Boston s 1,936,000 katolíky a New York s 1,839,000 katolíky. Na kněžství v nižších i vyšších seminářích studuje 11 tisíc studentů, což je sice o 800 méně než před rokem, avšak to nevzbuzuje žádné obavy z nedostatku kněžských povolání. Katolické školy mají o 60 tisíc studentů méně než vloni. Křtů bylo uděleno v US katolické církvi 975 tisíc, což bylo asi o 10 tisíc více než před rokem.

New York. — Federální soudce v New Yorku prohlásil za ilegální rozhodnutí Reaganovy vlády v případě „Baby Jane Doe“, podle kterého lékařům a rodičům dítěte, narozeného s velkým neduhem jako jsou například spina bifida, hydrocefalie, či mongolismus, není dovoleno nechat nemluvně zemřít hladem či odepřením lékařského ošetření. Nyní tedy je nebezpečí, že ve Spojených státech bude zavedena stará pohanská praktika: rodiče po poradě s lékařem budou moci sami rozhodnout o tom, zda

dítě, postižené vážnou vadou od narození, má žít či zemřít odepřením potravy či lékařského ošetření.

Kábul. — Sověti pokračují v Afghánistánu ve své jarní ofenzivě, jejímž cílem je zmocnit se údolí Panjšir severně od hlavního města Kábulu a jiných částí země kontrolovaných guerily. V údolí Panjšir mělo padnout asi 700 rudoarmějců. Při těchto svých vojenských operacích užívají Sověti dvou nových druhů bomb: jedna při výbuchu usmrtí všechno živé asi do vzdálenosti čtvrt míle od místa výbuchu; (USA mají ve svém arсенálu podobnou bombu) - Druhá, zvaná „tekutý oheň“, zase po výbuchu ve vzduchu pokropí sjezdové cesty kapkami hmoty, podobné dehtu; stoupne-li na tyto kapky člověk, či vjede-li na ně nákladní auto, ihned se žato lehce zápalná hmota vznítí a vznikne oheň, jež není možno uhasit, dokud vše hořlavé kolem neshoří.

Praha. — Ladislav Lis, bývalý činovník čs. komunistické strany, který se potom stal jedním z nejvýznamnějších disidentů v Československu proti tamnímu komunistickému režimu, byl jako signatář a mluvčí skupiny bojovníků za lidská práva „Charty 72“, v lednu 1983 odsouzen k 14 měsícům vězení; policie našla při prohlídce v jeho domě „nedovolenou literaturu“ a prý se dopustil buřičství proti komunistickému státu. Nyní 23. května byl odsouzen k dalším třem měsícům vězení, protože prý nezachoval

LETEM

SVĚTEM

podmínky, které měl splnit po odpykání svého trestu, aby mohl být propuštěn na svobodu, tím, že psal do ciziny dopisy, které by bývaly mohly být „nepřáteli ČSSR“ zneužity k propagandě o nesvobodě v Československu.

Bombay. — V Indii došlo ve městě Bombay a v blízkém okolí k prudkým srážkám mezi přívrženci buddhismu a islámu; za devět dnů bouří tam přišlo o život celkem 218 lidí. Bojovalo se v ulicích kamením a mačetami. Armádě poslané na místa bojů, se částečně podařilo tyto nepokoje utlumit.

Port-au-Prince. Ve městě Gonaives v ostrovní republice Haiti, vzdáleném 75 mil na severozápad od hlavního města Port-au-Prince, došlo na ulicích k protestním demonstracím proti diktátorskému režimu presidenta Jean Claude Duvaliera. Lid volal: „Pryč s hladem, pryč s bídou, pryč s Duvalierem!“ Armáda poslaná na potlačení této vzpoury, zahájila palbu na demonstranty, jichž přitom přišlo několik desítek o život. Byla to první opravdová a odvážná vzpoura proti vládě Duvaliera. Spojeným státům by to mělo být vážnou výzvou k opravdovému zamyšlení se nad neúčinnějším způsobem, jak chudým obyvatelům Haiti pomoci, aby si mohli pomoci. Jinak bude zase pozdě! Castro vycvičí guerily pomůže jim zbraněmi z SSSR a rozpoutá novou „občanskou osvobozovací válku“ v Karibské oblasti. Mají-li pak lidé skutečně hlad, je jim jedno, komu slouží, hlavně když se najedí.

Washington. — Nový salvadorský prezident José Napoleon Duarte vyzval 21. května

US kongres, aby udělil Salvadoru nutné potřebnou ekonomickou a vojenskou výpomoc, avšak „bez degradujících podmínek“ ještě v neskončené civilní válce, jako jsou požadavky respektu lidských práv, podle US měřítek pokojného života v míru. Salvador nyní naléhavě potřebuje americké výpomoci, aby tam demokracie mohla vůbec zvítězit a být zavedena; bez této výpomoci by jeho úsilí o demokratizaci Salvadoru bylo odsouzeno k neúspěchu jen proto, že sovětsko-kubánská pomoc levicovým guerilům pokračuje. On sám osobně je rozhodnut usilovat o to, aby porušování lidských práv v jeho zemi bylo definitivně zastaveno. Salvador nyní naléhavě potřebuje americké výpomoci a ostatní problémy je třeba řešit, a pro jednotlivé přehmaty nelze odsoudit a zatratit vše, co je v boji salvadorské vlády poctivé. Jinak tam demokracie nezvítězí, řekl ještě prezident Duarte. - Dne 23. května byl v Salvadoru zahájen soudní proces proti pěti národním gardistům, obžalovaným z vražd čtyř amerických misionářek v prosinci 1980 - tři z nich byly řeholnice a jedna byla laická misionářka. Porota prohlásila obviněné za odpovědné za tyto vraždy. Kdyby byli ze svých činů usvědčeni, mohli by být odsouzeni až k 30 rokům vězení; nová salvadorská ústava totiž zrušila trest smrti. Podle salvadorského práva však mohou být odsouzeni pouze provinilci, kteří se ke svým skutkům přiznají; z pěti obžalovaných gardistů se dosud přiznal pouze jeden ke vraždě řeholnic a pak nakonec své přiznání odvolal.

Přiznání některého jednotlivce ke spáchanému zločinu se nevztahuje na spolupachatele, kteří se nepřiznají. Je tedy velmi

nejisté, zda vrahové misionářek budou moci být odsouzeni. K tomu ještě přistupuje, že gardisté asi jednali na vyšší rozkaz: salvadorská armáda, zejména její důstojníci, považují kněze a misionáře, kteří sympatizují s guerily v otázce nutných sociálních reforem za komunisty; proto asi čtyři americké misionářky byly zastřeleny na rozkaz vyšších autorit. Pracovaly totiž v rozdělování potravin pro chudé a v sirotčinci, kam se přicházeli najíst i tajní guerilové. Když byly misionářky na cestě z letiště do své misie v Zacatecoluca, gardisté je zadrželi, znásilnili a zastřelili; jejich mrtvoly pak byly zahrabány do mělkého hrobu. US státní departement odhalil 24. května, že vysocí důstojníci salvadorské národní gardy i salvadorská vláda se všemi prostředky vynasnažili zakrýt původce této vraždy. US tajná policie FBI, která sama nezávisle na okolnostech této vraždy na místě vyšetřila, poskytla k usvědčení vrahů potřebné důkazy, zejména balistický materiál a otisky prstů, nalezené na místě činu. Kdyby se ukázalo, že vojáci - vrahové jednali z vyššího rozkazu, byli by asi jejich rozsudky jen velmi mírné. - Snaha US státního departementu je nezatahovat do tohoto procesu vysoké armádní a vládní autority v Salvadoru, protože tak by se asi nikam nedospělo; jeho snahou je ukázat, že vrahové jednali z vlastního popudu, aby za dokázaný zločin byli potrestáni. - US dům reprezentantů schválil zvýšení vojenské a ekonomické výpomoci Salvadoru; zatím však zamítá pokračování v US finanční výpomoci vlasteneckým odpůrcům sandinistického režimu v Nikaragvě, proti němuž by USA ničeho nenamítaly, kdyby nebyl satelitem

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

*Balley and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.*

Shipped anywhere

Mluvíme česky

**FREE PRICE LIST
UPON REQUEST**

**Vanik's Stamps & Coins
3747 Grand Blvd.**

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

Objednejte si novou knihu

**Antonín Cyril Stojan,
apostle of Church Unity
Msgr. Ludvika Němce**

*Kniha je pěkně vybavena a ilustrována
Cena knihy je \$11,95 a poštovné.*

Má 250 stran a 35 obrázků

Lze ji dostat přímo u nakladatele: „Don Bosco Publications“, 475 North Avenue Box T, New Rochelle, N.Y. 10802.

*Tato kniha by neměla chybět v žádné knihovně.
Každý věřící Čech by si ji měl objednat.*

ANTONÍN CYRIL

Apostle of Church Unity

Ludvik Němce

Moskvy a neroznášel rudou revoluci do dalších zemí.

Riyadh. — V Perském zálivu se situace stále zhoršuje. Irák podniká útoky na lodí, blíží se k iránskému olejářskému ostrovu Khargu: Irán pak podle zásady „bud' bude v Perském zálivu plavba bezpečná pro všechny, anebo pro nikoho“ — napadá letecky cisternové lodí zemi vůbec nezúčastněných na konfliktu, jen proto, aby je zastráhl, kdyby chtěly pomáhat Iráku. Dne 26. května oznámil, že jeho letectvo napadlo a zničilo osm lodí, plujících při iránském pobřeží; čeká se, že iránská odvetu bude následovat. V důsledku těchto útoků se zmenšuje počet cisternových a jiných nákladních lodí, které se odvažují do Perského zálivu vplout. Japonsko se rozhodlo neposílat své cisternové lodí do tamních vod. V důsledku tohoto zhoršení situace nyní proplová Perským zálivem pouze asi 5 milionů barelů oleje denně, zatímco normálně jich tam ještě nedávno proplovovalo 8 milionů denně. Bezpečnostní rada OSN vede diskuse o rezoluci, vyhlázející obě strany, aby zastavily veškeré útoky na nákladní a cisternové lodí, proplovoující Perským zálivem. — Zatím se nezdá, že by hrozil přímý zásah Spojených států do záležitosti v Perském zálivu; washingtonská vláda však podniká přípravné práce pro případ kritického zhoršení situace. President Reagan poslal 21. května saudskému králi Fahdovi dopis, ve kterém jej znovu žádal o dovolení pro americká bojová letadla, aby mohla užít saudských letišť v případě, že by Spojené státy byly donuceny svým přímým zásahem zajistit této ofenzivě se čeká v těchto volnou plavbu Hormúzkou

úžinou. Předtím saudská vláda odrazovala Spojené státy před jakýmkoliv vojenským zásahem v Perském zálivu. President Reagan v rámci své výjimečné pravomoci v naléhavých případech se také rozhodl poslat Saudské Arábii 200 protiletadlových stíhel Stinger — (tento počet byl pak 27. května zvýšen na 400) — na ochranu jejích dopravních a cisternových lodí v Perském zálivu. Nyní chce president Reagan požádat Kongres, aby dovolil poslati Saudské Arábii dokonce 1.200 těchto stíhel, protože před časem US vláda upustila od svého plánu poslat Saudské Arábii 1.200 stíhel Stinger a Jordánsku 1.613 těchto stíhel jen z odporu na žádost Izraele. Jeho vláda totiž namítala, že těchto stíhel by mohlo být užito proti jeho letadlům. Tehdy US vláda na veto Izraele také upustila od svého plánu, zbudovat v Jordánsku elitní údernou armádu o 8.300 mužích, která by v případě potřeby byla schopna zasáhnout v Perském zálivu. Nyní Izrael proti poslání protiletadlových stíhel Saudské Arábii nemůže nic namítat, a proto president Reagan „kuje železo“, dokud je žhavé. — Irák se svou blokadou ostrova Kharg pokouší zastavit vývoz iránské ropy a tím zbavit Irán finančních prostředků pro další vedení války. Izrael je hlavním dodavatelem zbraní Iránu; sám totiž také usiluje o porážku Iráku, který je mu nepřítel. Irán, bývalá Persie, není arabskou zemí ikdyž vyznává Islám. Dne 27. května US výzvědná služba přinesla zprávu, že Irán soustředil na své jižní frontě opět asi půl milionu vojáků a obrovský válečný materiál k zahájení další velké ofenzivy proti Iráku; zahájení této ofenzivy se čeká v těchto příštích dnech.

Křesťané a církev ve světě

JERUZALÉM: Nejvyšší muslimský duchovní v Jeruzalémě požaduje, aby byly z nejposvátnější muslimské svatyně Al Aqsa vedle Omarovy mešity, či „Dómu Skály“, okamžitě odvolány izraelské stráže. Velký Mufti, šejk Saad Eddin Al-Alami, obvinil izraelské stráže z urážlivého chování a znesvěcování hlavní muslimské svatyně. Tento nejvyšší muslimský duchovní upozornil také izraelské orgány na to, že je nevhodné, aby stály izraelské stráže na muslimském posvátném místě plně ozbrojeni a v uniformách. Stráže byly do mešity poslány po lednovém neúspěšném pokusu izraelských extrémistů vyhodit nejposvátnější muslimskou mešitu do povětří. Účastníci naší pouti do Sv.

země r. 1982 se na tuto mešitu, pokrytou drahými perskými koberci určitě dobře pamatují, protože jsme se nemohli dost vynadit překrásným arabeskami stropu všech jejích lodí, v nichž převládají barvy modrá, zelená a červená. V jejím stavebním slohu pak jsou dosud patrné stopy po křížácích, kteří ji po dobytí Jeruzaléma přeměnili na křesťanský chrám a muslimové pak v dalších stoletích přistavěli k tomu chrámu další postranní lodí.

VATIKÁN: Papež Jan Pavel II. přijal ve Vatikánu předsedu polské státní rady — (presidenta) — Henryka Jablonského. Polský státní představitel byl v Itálii na oslavách 40. výročí bitvy u Monte Cassino. Vítězství spojenců za druhé světové války tam stálo životy tisíce polských vojáků, kteří bojovali proti nacistům v polské armádě, vedené generálem Władysławem

Andersem. Ve zvláštní audienci papež přijal tisíce Poláků z domoviny i ze Západu. Tomuto okamžiku byl v Římě přítomen také polský římsko-katolický primas, kardinál Glemp.

VATIKÁN: Papež Jan Pavel Druhý vyjádřil politování nad nedostatkem kontaktů mezi římsko-katolickou církví a katolíky v Severní Koreji. Rozdělení Severní a Jižní Koreje papež označil za bolestnou skutečnost naší nebezpečné doby. Litoval, že nemůže římsko-katolická církev navázat žádné spojení s katolíky ze Severní Koreje. Proto žádal a prosil věřící celého světa, aby ve svých modlitbách pamatovali i na křesťany Severní Koreje. Za své nedávné cesty do Jižní Koreje sv. Otec svatořečil 10. křesťany, kteří v Koreji v minulém století zaplatili svou věrnost Kristu a církvi mučednickou smrtí.

Kubánská zvěrstva

Každá lež má svou příčinu. A často nám poví o lháři víc, než kdyby tento člověk mluvil pravdu. Vezměme si třeba příklad obzvláště hrůzné vraždy mladého Kubánce vojákem kubánských bezpečnostních složek, k níž došlo v první polovině letošního dubna v Castrově Havaně.

Fakta jsou podle svědků a nezávislých tiskových zdrojů následující: 10. dubna se malá skupina kubánských občanů přiblížila k budově venezuelského velvyslanectví v hlavním městě Kuby. Zřejmě měla v úmyslu připojit se k šedesáti jiným Kubáncům, kteří nalezli v budově velvyslanectví útočiště, když žádali o politický azyl. Když se jeden člen skupiny pokusil upoutat pozornost příslušníka strážní jednotky kubánského ministerstva vnitra, byl postřelen. A když tento mladý Kubánc ležel zraněn na zemi, byl střelen znovu, a znovu, a znovu. Čtyři výstřely — a byl mrtev. Incidentu přihlížela

řada členů venezuelského velvyslanectví, kteří o věci vzápětí informovali svou vládu. Venezuelská vláda potom vydala k celé záležitosti prohlášení, v němž na pokyn venezuelského presidenta Luisuquina žádá kubánskou vládu o vysvětlení incidentu, a to na základě respektu k diplomatické misi, který Venezuela vždy měla a také jej vyžadovala od druhých států.

Kubánci však vydávají za pravdu zcela odlišnou historku, pozoruhodnou jak vlněním fakt, tak i jejich naprostým překroucením. Kubánci tvrdí, že asyl vyhledávající mladý Kubánc zemřel poté, co napadl kubánského vojáka. Kubánci zapomněli dodat, že kubánský voják byl ozbrojen, zatímco asyl vyhledávající mladík nikoli. Oficiální formulace, že mladý Kubánc „zemřel“, zcela opomíjejí skutečnost, že byl záměrně a chladně zastřelen. A vůbec nic se přirozeně neříká o tom, že tři ze čtyř výstřelů byly vypáleny do bezmocného člověka, ležícího

už se zraněním na zemi. Velice nevěrohodná a mullá oficiální kubánská verze o zmíněné vraždě zní jako sebe-ospravedlňování režimu, ochotného použít násilí k ovládnutí svého lidu a neodvažujícího se přiznat to před světem. Vládci, kteří se nezdárají používat násilí, však nemohou svůj lid klamat dlouho. A proto nás velmi zajímá ještě jedno opomenutí, kterého se kubánská vláda dopustila: Zapomněla totiž o vraždě informovat kubánský lid. Zjevně proto, že kubánský lid ji moc dobře zná, a její oficiální verzi by nevěřil. Kubánci vědí, že mnoho jejich spoluobčanů se stále ještě snaží zachránit útekem z t. zv. Castrova ráje. Kubánci také samozřejmě vědí, že Fidel Castro posílá své vojáky před budovy cizích zastupitelských úřadů nikoli na ochranu cizích diplomatů, ale ve snaze zabránit vstupu do budovy vlastním občanům. Kubánci ovšem také dobře vědí, kolik násilí je na nich schopná spáchat celá Castrova vláda. Petr Horák

CZECHVIDEO - VHS.BETA

Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohry, turistické o ČSR,
písničkové pořady atd.

KATALOG SI:00;
CZECHVIDEO
P.O. Box 901873
DALLAS, TEXAS 75390

Převážně vážné —

Hledám charakterní milou a sympatickou partnerku do 30 let, znající hodnotu domova, práce, přátelství a vzájemného porozumění.

Jsem vysokoškolač 180/72. Společenské postavení neovlivňuje posudek.

Foto čestně vrátím!
Píšte pod značkou „Převážně vážné“ do našich novin.

DOVOLENA

v Rocky Mountains!

K pronajmutí kompletně zařízena HORSKÁ CHATA pro zimní i letní dovolenou 12 mil od Breckenridge, Colorado

Pro informace volejte:

☎ (303) 798-4825

pondělí - pátek dopoledne

nebo píšte: Alex & Alex,

P.O. Box 1048 ALMA, CO. 80420

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

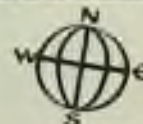
dělní zásoba
postaví

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovozená výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

Rijen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

25. kolo: Spartak Trnava – Sparta Praha 0:2, Bohemians Praha – Tatran Prešov 3:1, Slovan Bratislava – Dukla Praha 1:1, Dukla Banská Bystrica – Baník Ostrava 0:0, TJ Vítkovice – ZVL Žilina 4:3, RH Cheb – Inter Bratislava 1:1, Slavia Praha – Lokomotiva Košice 4:2, SU Teplice – Plastika Nitra 2:0.

TABULKA PO 22. KOLE:

1. SPARTA	45:20	38
2. BOHEMIANS	43:20	35
3. DUKLA	37:21	34
4. B. BYSTRICA	41:28	31
5. OSTRAVA	35:24	26
6. TRNAVA	35:40	26
7. SLOVAN	38:35	24
8. VITKOVICE	29:32	24
9. INTER	28:29	23
10. SLAVIA	36:48	23
11. CHEB	32:35	22
12. KOŠICE	27:33	21
13. ŽILINA	22:35	21
14. NITRA	26:42	18
15. PREŠOV	28:37	18
16. TEPLICE	24:39	16

Nejlepší střelci: 15 gólů – Lička (Ostrava), Drulák (Cheb), 14 – Griga (Sparta), 10 – Luhový (Slovan), 9 – K. Jarolím (Slavia), Martinák (Trnava).

I. národní liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

ČESKOMORAVSKÁ SKUPINA:

25. kolo: Mladá Boleslav –

Sigma Olomouc 0:0, Chomutov – Zbrojovka Brno 1:2, Motorlet Praha – Plzeň 2:1, Trinec – Česká Lípa 0:2, VTJ Tábor – Jablonec 1:0, Gottwaldov (Zlín) – České Budějovice 13:1, Poruba – Xaverov Praha 2:2, Prostějov – VP Frýdek-Místek 0:0.

PRVNÍCH PĚT TÝMŮ

V	TABULCE:	
1.	OLOMOUC	59:11 45
2.	BRNO	41:29 30
3.	CHOMUTOV	41:32 28
4.	ML. BOLESLAV	31:32 28
5.	PLZEŇ	39:40 26

SLOVENSKÁ SKUPINA

26. kolo: Poprad – Petržalka Bratislava 1:2, Stropkov – Dunajská Streda 1:1, Trenčín – Humenné 3:2, ZTS Košice – Levice 2:0, Trebišov – Púchov 1:0, Senica – Prievidza 2:0, Dubnica – Michalovce 0:2, Matador Bratislava – Martin 3:1.

PRVNÍCH PĚT TÝMŮ

V	TABULCE:	
1.	PETRŽALKÁ	69:16 44
2.	D. STREDA	50:16 43
3.	TRENČÍN	35:26 29
4.	LEVICE	37:27 27
5.	TREBIŠOV	27:25 27

Finále československého Poháru: Inter Bratislava – Sparta Praha 2:4. Na bratislavském Tehelném poli Sparta vyhrála finále 24. ročníku čs. Poháru a po páté získala tuto trofej.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

EVROPSKÝ POHÁR:

Finále Poháru UEFA: Tottenham Hotspur – Anderlecht

Brusel 1:1, na penalty 4:3. První zápas 1:1. Vítězem Poháru UEFA se stal Tottenham Hotspur, který rozhodl o svém vítězství až penaltami, když nepadlo rozhodnutí ani v prodloužení 2krát 15 minut.

PŘÁTELSKÉ ZÁPASY:
Maďarsko – Norsko 0:0, Irsko – Polsko 0:0.

KVALIFIKACE PRO MS

V MEXIKU 1986

2. skupina: Švédsko – Malta 4:0. V této skupině hraje Československo, Portugalsko a NSR.

FINÁLE ME HRÁČŮ DO 21

LET: Španělsko – Anglie 0:1. Odvetu se hraje v Anglii.

POK

ZPRÁVY

ZE SPARTY ABA METRO LIGA

Program zápasů IV. kola na den 3. června 1984

Sparta vs. Liths
Marquette Park v 1:00 hod (Res).
ve 3:00 hod. první mužstva

WILMETTE vs. KICKERS
VIKINGS vs. EAGLES
GR.-WHITE vs. SCHWABEN

TABULKA MAJOR DIVIZE:

1. KICKERS	2 1 0	3:1 5
2. GR.-WHITE	2 0 0	9:4 4
3. SPARTA	1 1 1	4:6 3
4. LITHS	0 2 0	3:3 2
5. SCHWABEN	0 2 0	1:1 2
6. VIKINGS	0 1 1	1:2 1
7. WILMETTE	0 1 1	2:4 1
8. EAGLES	0 0 2	2:4 0

TABULKA REZERVY

1. WILMETTE	2 0 0	10:1 4
2. SPARTA	2 0 1	8:5 4
3. KICKERS	2 0 1	7:7 4
4. EAGLES	1 0 1	6:3 2
5. SCHWABEN	1 0 1	2:2 2
6. VIKINGS	1 0 1	4:4 2
7. GR.-WHITE	0 0 2	0:9 0
8. LITHS	0 0 2	1:7 0

Sparta vs. Liths
v Marquette Parku

Po dvoutýdenní přestávce Metro-liga pokračuje. Ve IV. kole jarní sezóny Spartané mají za soupeře nováčka ligy mužstvo Liths, které doposud s dvěma remizami je bez porážky.

Spartané posledně podlehl Gr.-White 2:6; v zápase, kde obrana úplně zklamala.

Doufejme, že trenér Sparty Lád'a Gajda, najde správnou sestavu a přivede Spartany opět k vítězství.

Hraje se na hřišti Marquette Parku, jež se nachází na adrese 7000 S. California Avenue. Rezervy hrají již v 1:00 hod. odpoledne a první mužstva ve 3:00 hodiny.

TABULKY

N.A.S.L.

VÝCHODNÍ SKUPINA:

V	N	P	SKORE	BODY
1. CHICAGO	3	1	10:8	25
2. NEW YORK	2	1	5:4	17
3. TAMPA BAY	2	2	8:6	16
4. TORONTO	2	0	4:1	15

ZÁPADNÍ SKUPINA:

V	N	P	SKORE	BODY
1. MINNESOTA	3	1	8:5	23
2. VANCOUVER	2	2	9:9	19
3. GOLDEN BAY	0	3	7:11	7
4. SAN DIEGO	1	1	3:4	6
5. TULSA	0	3	3:7	3

VÝSLEDKY MINULÉHO TÝDNE

CHICAGO-TULSA	3:2
TAMPA BAY-NEW YORK	3:2
MINNESOTA-SAN DIEGO	2:0
CHICAGO-GOLDEN BAY	3:2

STING - TULSA 2:2 (4:3 na penalty)

Branky: Glenn a Granitz, za Chicago Futcher dvě za Tulsa. Docílené branky z penalty: Maschbach, Kodolja, Granitz a Margetic za Chicago Futcher, Moore a Moreland za Tulsa. Konečný výsledek 3:2 pro Chicago
Faulů: Chicago 16, Tulsa 31.
Návštěva: 3,713 diváků.

XVI. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA

Přípravné práce zahajeny.

Od počátku letošního roku probíhají již přípravné práce na velkou slavnost amerického Sokolstva, na XVI. CELONÁRODNÍ SLET, který bude uspořádán ve dnech 26.-30. června 1985 v chicagské metropolitní oblasti. Tímto sletem bude dovršeno 120leté trvání Sokolského hnutí na americkém kontinentě, neboť první Sokolská jednota byla založena v St. Louis, MO v roce 1865. Slet a celý program bude ve znamení tohoto významného jubilea pro Sokolské hnutí ve svobodném světě.

Výkonný výbor americké obce Sokolské ustanovil rozsáhlý sletový výbor v jehož čelo byl postaven br. Stan Barcal, bývalý starosta AOS, který spolu se starostou br. Roy Žitným bude řídit přípravné sletové práce. Pracovní ruch a nadšení přípravných schůzí nasvědčuje tomu, že sletový výbor nastoupil svoji práci s vědomím plně zodpovědnosti pro splnění tak velkého úkolu jakým je příprava XVI. sletu.

Bylo jednáno o přípravě sletu jak po stránce technické - t.j. prostná cvičení, sletové závody, místo sletu a závodů a o příslušných směrnících, tak o „Večeru vítězů“, sletovém banketu a jeho programu. Byly prodiskutovány návrhy o sletovém památníku, nálepkách, odznaku, upomínkových předmětech a o řadě dalších věcí. O podrobnostech sletových příprav budeme soustavně informovat naši krajanskou a sokolskou veřejnost v našem risku.

Tisková služba AOS.

Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy

1959 25 LET 1984

profesionální cestovní služby

HLAVNÍ SKUPINOVÉ ODLETY DO PRAHY
A BRATISLAVY z Chicaga neb New Yorku
za nejnižší ceny

14. června, 5. července, 2. srpna, 6. a 16. září
na 16, 23 a nebo 30 dní pobytu.

LETNÍ VÝLETY: 1 týden pobytu, letenka, hotel
a přeprava zavazadel

Freeport	\$349.00	Orlando	\$229.00
Nassau	\$319.00	Jamaica	\$389.00
Cancun	\$289.00	Acapulco	\$399.00

Hawajské ostrovy: 1 týden pobytu \$709.00 2 týdny \$789.00.

Las Vegas special: 3,4, neb 7 dní pobytu od \$254.00.

New Orleans World Fair autobusový zájezd na 9 dní, odjezd z Berwynu 24. září. Cena jen \$598.00.

Reservace a letenky provádíme na Computer systému.

Pojištění na \$100.000 s každou letenkou zdarma.

ZAVOLEJTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512, nebo 749-1333.

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K-H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449.

**Náš sportovní zpravodaj
Petr Horák hlásí:**

BOJKOT OLYMPIÁDY v Los Angeles

Rozhodnutí rudých vládu SSSR neposlat své sportovce na olympijské hry do Los Angeles, vyzvalo ve většině zemí demokratických i méně demokratických režimů značné kritické reakce proti Sovětskému svazu.

Bílý dům dal jasně najevo, že sovětská obvinění Spojených států v otázce organizace olympiády v Los Angeles jsou nepravdivá, neospravedlnitelná, a postrádají jakýkoli konkrétní podklad. Mezi skutečnými důvody sovětské neúčasti se uvádějí obavy z možné emigrace některých sportovců zemí východního bloku, stejně tak jako snaha zdiskreditovat prezidenta Reagana v očích amerických občanů v roce amerických prezidentských voleb. Za hlavní důvod neúčasti SSSR na OH v LA se však uvádí odplata za neúčast Spojených států a dalších 54 zemí na letní olympiádě v Moskvě v r. 1980. K této otázce se však už jasně vyjádřil mluvčí amerického ministerstva zahraničí, který uvedl, že zatímco Amerika bojkotovala moskevskou olympiádu na protest proti barbarické invazi do Afghanistánu, Spojené státy se nedopustily ničeho, k čemu by se dala invaze Afghanistánu přirovnat. Profesor mezinárodního práva univerzity v jižní Kalifornii, Carl Christol řekl, že sovětské rozhodnutí vrhá špatné světlo na celý sovětský systém, který - jako každý totalitní režim - nesnese žádnou kritiku a přirovnání s denní realitou v demokratických zemích. Dokonce předpověděl, že Moskva brání v účasti na letní olympiádě v Los Angeles i sportovcům ze spojeneckých zemí Varšavského paktu, a už je to tady. První následovali sovětského příkladu Bulhaři. Druhým poslušným satelitem v této záležitosti je Východní Německo, ale všechno nasvědčuje tomu, že představitelé východoněmecké tělovýchovy a sportu následovali sovětského příkladu jen velmi neochotně; západní diplomaté uvádějí, že sovětský bojkot, ohlášený ve stadiu, kdy se spíše zdálo, že sovětsko-americký problém s olympiádou se vyřeší, východoněmecké činitele překvapil. NDR v poslední době totiž naléhá na zlepšení vztahů mezi Východem a Západem, proto nemá přirozeně radost, že její sportovci nemohou na olym-

piádě startovat, zvláště proto, že by na ní sportovci NDR zjevně patřili k nejlepším. Nezapomínejme, že to byly právě sportovní úspěchy, které pomohly Německé demokratické republice k diplomatickému uznání ve světě. Východním Němcům je jasné, že jejich olympijské družstvo nesmí startovat v Los Angeles především na nátlak Sovětského svazu stejně jako čs. sportovci. Velvyslankyně Spojených států v OSN, Jean Kirkpatricková, spatřuje v sovětském rozhodnutí - nestratovat v Los Angeles na letních OH - poslední příklad politizování olympijských her. Prohlašuje, že neúčast Sovětů bude olympiádě jistě na škodu, a v této souvislosti připomíná i bojkot moskevské olympiády Spojenými státy, vyhlášený v r. 1980 prezidentem Carterem.

Jean Kirkpatricková uvádí, že prezident Carter reagoval na zkušenost světa se zpolitizováním olympijských her už z doby Adolfa Hitlera, který využil berlínské olympiády z r. 1936 k velké propagandě svého režimu. A tak nikdo nechtěl v r. 1980 v Moskvě účinkovat v něčem podobném; oslavovat SSSR v době, kdy se tato země angažovala k brutální politice represe, poslala svou armádu do Afghanistánu a tvrdě potlačuje bojovníky za svobodu Afghanistánu dokonce vražděním nevinných lidí, jako to udělali nacisté v čs. Lidicích. Nyní se prosylchá, že Sovětský svaz připravuje pro své sportovce i pro závodníky satelitních zemí jakési vlastní „Olympijské hry“, a to prý patrně v bulharské Sofii. /pozn. redakce: Zcela určitě měla na rozhodnutí Moskvy vliv - neposlat své sportovce na OH do Los Angeles - i jiná „malicherná věc“, o které dosud nikdo nemluvil. - Po dobu Reaganovy administrace „zpívají“ rudí novináři a televizní zpravodajové o USA stále stejnou písničku: „V kapitalistických USA je zle, zuří nezaměstnanost, lidé tam mají hlad, každodenně stojí v dlouhých frontách na polévku, černoši jsou velkými diskriminovanými chudáky a USA zuřivě zbrojí proti zemím mírumilovného sovětského táh-ora, a proto je každé americké velkoměsto zamořeno ozbrojenými „prasaty“ - policajty. A teď si představme, že sověští i ostatní sportovci ze zemí sovětského bloku by se na vlastní oči přesvědčili, že všechna ta sovětská propaganda je čirá lež, a že by přeplněné krámy v USA se objevily i na obrazovce sovětské televize! Prostě - vládové SSSR rozhodli, že takové

konfrontace americké pravdivé skutečnosti s propagandistickou lží Moskvy by v myslích lidí neobstála, a proto se raději uchýlili k bojkotu OH, aby se vyhnuli pravdivé konfrontaci s americkou denní skutečností./

Na přípravných lehkooatletických závodech na letní olympiádu v Los Angeles, obsadili první dvě místa v hodu diskem českoslovenští reprezentanti, mistr světa Imrich Bugár a Gejza Valent. Bugár hodil 68 metrů, 15 centimetrů, a Valent 66 metrů, jeden centimetr. Oba byli středem pozornosti americké televize a to nejen při závodech, ale třeba i při odpočinku v zábavním parku v Disneylandu. Bugárovi a Valentovi se zjevně v Los Angeles velmi líbilo; z bojkotu olympiády žádnou radost neměli, a podle jejich televizního interview je v Americe samozřejmě nikdo neohrožoval a cítili se zcela v bezpečí. Světový rekordman ve vrhu koulí, Udo Beyer z NDR, vyjádřil v Erfurtu z bojkotu OH v Los Angeles překvapení a řekl západním novinářům, že pro sportovce východního bloku je rozhodnutí o jejich neúčasti na olympijských hrách velmi tvrdé. Na otázku novinářů, zda loni v létě pozoroval na závodech v Los Angeles nějaké problémy, týkající se bezpečnosti východoněmeckých sportovců, Udo Beyer upřímně odpověděl, že se cítil v USA zcela bezpečně.

Ve stejném smyslu hovořili v americké televizi i někteří přední polští sportovci, připravující se na OH. Ve Spojených státech se původní překvapení z bojkotu olympiády v Los Angeles obrátilo v rozhořčení, a teď můžete stále častěji slyšet hlasy obyčejného „selského rozumu“ - „když nechtějí přijet, tak ať nejedí“. Člen lehkooatletického amerického týmu, týčkař Earl Bell, nejprve považoval neúčast sportovců z východního bloku za škodu pro původní myšlenku OH, dnes však říká, že olympijská medaile zůstane olympijskou medailí i při neúčasti Sovětů. Světový rekordman v běhu na 400 metrů překážek, americký černoš Edwin Moses říká, že neúčast Sovětů úroveň

jeho disciplíny stejně neovlivní, protože nikdo z nich by se svou výkonností zřejmě ani nedokázal probíjet do amerického týmu. Sportovní komentátoři se shodují v tom, že strach o „bezpečnost“ sportovců je pouhá výmluva; výhodní bojkot olympiády v Los Angeles je zjevnou snahou zdiskreditovat americkou vládu ve volebním roce a odvrátit nebezpečí, že by někteří sportovci požádali v USA o politický asyl.

★

STANLEY CUP DO EDMONTONU

Předposlední květnový víkend skončila v Kanadě a ve Spojených státech hokejová sezóna, a Severní Amerika má po čtyřech letech nového držitele Stanleyho poháru. Hokejisté New Yorku Islanders se letos pokoušeli vyrovnat rekord týmu Montreal Canadiens vyhrát Stanley Cup pětikrát za sebou. Nepodařilo se jim to jen díky skvělé úrovni hry jiného velkého hokejového profesionálního mužstva, Edmonton Oilers. Edmonton vyhrál finálovou sérii zápasů nad Islanders celkově 4:1, když v posledním utkání zvítězil 5:2. Edmonton má nesmírně mladý tým. Jeho nejstarším klíčovým hráčem je teprve 25letý obránce Kevin Lowe. Nedostižnému Wayne Gretzkému, střelci čtyř branek v posledních dvou utkáních, jsou 23 roky. Stejně staří jsou i vynikající útočníci Mark Messier, držitel Trofeje Conna Smytha jako nejlepší hráč play-offs, a Glenn Anderson, střelec 54 branek v regulérní sezóně Národní hokejové ligy. Nejlepšímu střelci v letošním Stanleyho poháru, Finu Jari Kurrimu, byly v pátek 18. května 24 roky. Obránce Paul Coffey, se 126 body druhý nejplatnější hráč Národní hokejové ligy hned po Gretzkém, má pouze 22 let.

Brankáři - Grantu Fuhrovi - je jedna-dvacet.

Trenér zklamaného obhájce poháru - New York Islanders - Al Arbour říkal, že tentokrát nebylo na straně Islanders štěstí; mužstvo pronásledovala zranění a nakonec bylo unaveno. Když chci zdůraznit, že vítězství Edmontonu je naprosto zasloužené, a že mužstvo Edmonton Oilers je dnes skutečně nejlepší, na posledním argumentu trenéra Ala Arboura je kus pravdy. Tým New York Islanders, hrající v konferenci Prince Waleského, musel cestou do finále vyřadit výborná mužstva New York Rangers, Washington Capitals a Montreal Canadiens. Edmonton, který hraje v poněkud slabší Campbellově konferenci Národní hokejové ligy, nenalezl cestou do finále Stanleyho poháru žádného skutečně nebezpečného soupeře. Avšak známý obránce Islanders Denis Potvin sportovně poznamenává, že není ostudou přenechat Stanley Cup lepšímu mužstvu. Jeden vynikající tým pouze předal pohár jinému vynikajícímu celku; podle Potvinova mínění však zcela zasloužené, poněvadž Edmonton hraje své zápasy v úžasné rychlému tempu, a vzhledem k nízkému věku svých klíčových hráčů se teď hovoří o tom, že po dynastii Montrealu a Islanders vystoupila na profesionální hokejový trůn edmontonská dynastie. Ještě dodejme, že poprvé se mezi hráče, kteří vyhráli Stanleyho pohár, zapsal i bývalý československý reprezentant Jaroslav Pouzar, který přišel z Českých Budějovic, sice nepatřil k hráčům, kteří v zápase strávili nejvíce času na ledě, ale svými zkušenostmi - jako stažené levé křídlo - přispěl Edmontonu k jeho prvnímu vítězství v soutěži o Stanleyho pohár.

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cermak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHEES
Mon, Thru, Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon. Sun. Closed Wednesday

☎ (312) 652-8351

Your Hostess: Jarmila Dohnal

DOPORUČTE
Hlas národa

**SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

**Pomozte nám
rozšířit
Klub jeho čtenářů!**

In memoriam – Zdenka Braunerová

(Pokračování ze str. 1)

Moravě a Slovensku. Tomu sloužily její účasti na výstavách ve Francii stejně jako osobní styky, které stály pozornost cizinců - opět hlavně Francouzů - k zemi a jejím tradicím. Padla už zmínka o Rodinovi, Claudelovi a dalších; vedle toho je třeba se zmínit ještě alespoň o výstavě československého lidového umění ve Francii, kterému v době počátků Československé republiky věnovala nesmírné úsilí.

„Čechy jsou malá, úzká, těsná země, tím více je třeba v ní rozpínat svoje nitro, rozšiřovat svoji duši“ - napsal F. X. Šalda v roce 1904. Nad jiné to platí o Z. Braunerové, a to nejen tak, jak to psal Šalda o umělci, který tvoří, ale i o člověku, který se rozdává jiným. I v tomto druhém smyslu naplňovala Z. Braunerová své předsevzaté poslání - často na úkor své vlastní tvůrčí práce. O tom svědčí stejné hodiny ztrávené u lůžka F. X. Šaldy, jako otvírání dveří v roztocké vile nebo v pražském bytě všem, kdo pokládali za potřebné s ní se setkat - poradit, - a jako pomoc všem mladým talentům, kteří hledali - často s obtížemi - prosazovat své nové, do budoucna zahleděné ideály. - *jako ... kolik je těch „jako“ spjatých s lidmi kolem Z. Braunerové? Ona nabírala života do otevřené náruče, ale její náruč zůstávala také otevřená do široka pro druhé, ať šlo o umělce nebo ty nejprostší, kteří potřebovali pomoc.*

Život její je doslovně ztěles-

něním polaritů mezi vlastní tvůrčí prací a péčí o jiné; to „jiné“ jde až k hranicím národa. Jde za vlastním uměním, ale myslí na ostatní umělce. Jde za uměním lidovým na Moravu a Slovensko a zajímá se o situaci těch, kdo tuto kulturu uchovávají. Pracuje na svých malbách na skle - a sžívá se s prostředím sklárů. - Komu se poštětilo být zároveň kulturním poslem ve světě a prožít přátelství vůdčích duchů ve vlastní lásce těch nejprostších? Byla to dostačující odměna za všechno sebeobětování? To je otázka, která se nutně vtírá do úvahy o této ženě.

Sdílela tedy mnohé ze svou dobou. Připomeňme ještě jednu stránku, podíl ženy ve veřejném životě. I tady se účastnila proměn vedoucích k dnešku. A konečně, prošla i novodobým zápasem intelektuála o umělece o víru, o náboženství. Stačí se třeba začíst do úvah v dopisech Šaldovi, uvažovat o schůzkách s katolickým francouzským básníkem Claudelem, naším knězem Jakubem Demlem, o jejím obdivu ke gotice, k domácímu baroku - abychom poznávali kruhy, v kterých se tento její proces pohyboval. Pak porozumíme jejímu osobitému gestu, které po první světové válce klade květiny na místo mariánského pomníku; pak porozumíme její účasti na oslavách svatováclavského milénia - a pak porozumíme hlouběji i slovům „jiným je hůř, a přec velebí Boha“, nad kterými se zastavuje úvaha dr. F. Schwarzenberga...

František Schwarzenberg
Jiným je hůř,
a přec velebí Boha

Mnoho lidí vzpomene Zdenky Braunerové. Obraz její silné osobnosti vstane ještě v duši mnoha básníků a vyvolá slova vděčné vzpomínky.

Nejsem spisovatelem: je pro mne zbytečným psátí data z jejího života, vypisovat události, jež snad byly rozcestím, kdy se rozhodovala o své pozemské pouti. Mám-li o ní psát, povím raději, jak já jsem ji viděl, kterou krásnou stránku svého bohatého srdce a ducha mi ukázala. Kdyby nás o Zdence Braunerové psalo kolik chtělo, každý snad by psal jinak. Každého z nás - a bylo nás hodně ctitelů - upoutala něčím jiným, pro každého něco našla v bohatém pokladu svého srdce. Ať jsme se mezi sebou lišili sebedvě, Zdenka Braunerová

nám všem rozuměla, a vyznačování její duše nás sblížovalo. Snad měla pro každého tolik pochopení, protože její kultura byla podložena prožitou pravdou hluboké víry a znalostí světa: věcí, příběhů i lidí.

Abyste viděli, jak se mi ukázala, nechám mluvit ji. Zdenku Braunerovou, těmi slovy, která mi napsala před svatým Janem Nepomuckým. Deset dní na to jsme stáli na Vyšehradském hřbitově nad otevřeným hrobem...

Ve Zdence Braunerové byla ozvěna minula nejen pražského, nýbrž i českého. Z jejích očí zářila sláva staročeské země, země horami opevněné, zastíněné štítem s orlicí Svatováclavskou; země, nad kterou se nese píseň zvonků staroboleslavských; sláva země hradů a zámků nad hladinami rybníků, zpupných tvrzí s erby zaslých rodů a kostelních věží vášnivého baroka; země, kde z nedozírné

Přišel jsem pozdě...

Přečasto v životě něco plánujeme, hledíme radostně vstříci nějaké události, jako je například setkání s přáteli, ale události, mocnější než jsou lidské síly, zasáhnou a zmaří všechny naše plány a my zůstáváme plni údivu, duchovně ohromeni.

Zrovna takový je náš letošní případ plánování s návštěvou Chicaga. Od konce března jsme se ženou Annou na cestách. Konec května jsme se měli v Chicagu sejít s přítelem Františkem Desenským. Nesešli jsme se - a teď již mohu navštívit jen jeho hrob.

ZA FRANTIŠKEM DESENSKÝM**ZA RSC SE S ZEMŘELÝM****FR. DESENSKÝM****ROZLOUČILA JEHO KOLEGYNE****PANÍ ROZINA A. NEHASILOVÁ**

Příteli Františku Desenský, - přišla jsem se s Vámi rozloučit na poslední cestě pozemského světa - za Radu svobodného Československa a jejího předsedu dr. Mojmíra Povolného.

Děkujeme Vám za Vaši neúnavnou práci pro Radu a ujařený národ. Za Vaše přátelství. Za Váš pozitivní postoj k exilové práci. Za boj proti komunismu. Za nekompromisní hájení pravdy v duchu presidenta Masaryka. Za Vaši pevnou víru v navrácení svobody a demokracie porobenému Československu. Nikdy jste nezklamal a svou životní dráhu dobře jste naplnil.

Čest Vaši pamatce!

Vaši milované ženě paní Renatě Desenské a rodině v Československu, vyslovujeme hlubokou soustrast.

mlhy pověstí září zlatý obraz Panny Marie Staroboleslavské.

Svým uměním a citěním patřila Zdenka Braunerová lidu. Umění prožívala s lidem, bylo jí nutností, výrazem radosti i bolesti, bylo pro ni modlitbou. A s lidem stejně vroucně, stejně oddané se modlila za ochranu vlasti k těm našim patronům, jak si je náš lid ve zbožné úctě na skle vymaloval. Nemilovala lidové umění jako kuriositu, nýbrž pro opravdovost citu. Hledala krásu a dovedla si ji najít. Nebyla z těch, kteří se dovedou radovati jen z krásy umělé, ale sami si ji najít nedovedou. Na ty se zlobila, že se nedovedou radovati ze slávy Boží v tvorstvu. Byla jako onen malomocný, jenž jediný z desíti se vrátil vzdát dík Kristu Ježíši za své uzdravení. Nezapomínala na dík patřící Všemohoucímu v době svého zdraví. Svě štěstí, svou radost ze života považovala za dar a milost Boží,

V československém parlamentě nám mnozí říkali „blázenci“ a měli k tomu dosti důvodů. Byli jsme oba mladí rolníci, za poslance jsme byli zvoleni v sousedních krajích. František Desenský za Hradec Králové, já za Pardubice. Spolu jsme se často radili, debatovali, radovali se i byli smutní. Spolu jsme v červenci 1947 svolali a předsedali největšímu sjezdu rolníků v poválečných letech na Kunětické Hoře, která se vypíná z polabských rovin právě na rozhraní našich volebních krajů.

Když jsem koncem února 1948 odešel do exilu, nebyl jsem ani dost málo překvapen když

Pani Desenská, vážení přátelé:

Dovolte mně, abych se rozloučil se zesnulým bratrem Desenským za odbočku 28. říjen ČSNRA.

Odešel nám dlouholetý člen odbočky, přítel a spolupracovník. Budeme jej velice postládat. Bude nám chybět jeho přehled, rozvážnost a klid, se kterým nám pomáhal překonávat ty nejsvůlnější situace. Bude nám chybět jeho politický rozhled a jeho ryzí češství, kterému zasvětil celý svůj život a za které bojoval do poslední chvíle.

Bratr Desenský byl vzorem obětavého pracovníka pro naši československou věc. Rád pomohl, kde toho bylo třeba. A práce je stále víc, než je ochotných pracovníků. Tím více nám tu bude chybět.

A tak mi dovolte, abych jménem naší odbočky poděkoval za tu horu práce, kterou pro nás br. František Desenský udělal. My v naší odbočce na to nikdy nezapomeneme. Ing. H. Tabák

jsem za svého pobytu v Lucembursku obdržel dopis od - již tak exulanta - Desenského z Itálie. Tam také v Neapolském kraji jsme se na podzim 1949 sešli, abychom se potom zase rozešli: František do Ameriky a já s rodinou do Austrálie. Po dlouhá léta jsme zůstávali jenom v písemném styku.

Jeho dopisy byly vždy upřímné, obsažné a informativní.

Sešli jsme se až v r. 1977 v Římě při kanonizaci svatého Jana Nep. Neumanna a v téměř roce jsme pak spolu prožili několik týdnů v Chicagu. Téměř vždycky jsme se v názorech na politiku, kulturní i hospodářské záležitosti shodovali.

Smrt, která se nenechala přemluvit, ani nedá uprosit, ani podplatit, tvrdě zasáhla. Už si tedy nepohovoříme o našich starostech: pozdě jsem přišel i na jeho pohřeb. Jen u jeho hrobu se mohu zastavit, pomodlit a prosit Boha, aby mému příteli dopřál klidného odpočinku po životě plném práce, bojů, úspěchů i utrpení.

Příteli, Františku Desenský, rodáku a rolníku z Pouchova u Hradce Králové, veřejný pracovník, podnikatel, československý exulant: jako křesťan věřím, že z rukou Božích dojdeš zasloužené odměny a jako křesťan také věřím, že i tam v záhrobí mě slyšíš. Děkuji Ti za Tvoje upřímné přátelství, a na shledanou na věčnosti! Tam si pak už ani nebudeme muset o žádných starostech, problémech a těžkostech povídat, poněvadž je rázem pochopíme a prohlédneme, proč tak všemu muselo na světě být.

Jindřich Nermut

Její bohatství jsme jen tušili.

S každým mluvil ji jeho řečí, ať to byl umělec, politik, myslitel či muž z víry života. Viděla a poznala ve svém životě tolik, ve své duševní dílně to vše umělecky zpracovala, že pro každého měla zájem. porozumění, bystrý postřeh, dobré a včasné slovo. A kde našla jen dobré srdce, tam dovedla též promlouvat jen řečí srdce - dobrotou a láskou.

A Zdenka Braunerová nemocná, když již nemohla patřit na krásu Božího světa, když nemohla vidět zázrak jara, napsala mi slova silná, mužná, plná něhy a krásy, v nichž se zrcadlila celá její duše:

„Již přes měsíc ležím jako povelaný strom. A v bezesných nocích, když v dáli kdesi kohout kokrhá, tu zalévá se duše vděčností k Bohu za vše to krásné, které mi dal v životě poznat. Jiným je hůř, a přec velebí Boha.“

LIDSKOU TOUHU

PO SVOBODĚ POHYBU

NEZASTAVÍ ANI BERLÍNSKÁ ZED'

Lidé jsou od přírody zvědaví. A jednou z jestarších forem vyjádření této zvědavosti je jejich touha navštívit cizí země a poznat odlišné lidi, kteří v nich žijí. Ve většině zemí byla a je svoboda cestovat po světě pokládána za samozřejmou. V komunistických zemích však je tato svoboda - podobně jako jiné svobody - ostře omezená. Nedávný článek deníku Los Angeles Times na příkladu Východního Německa ukazuje, jaký mají tato omezení dopad.

Vycestovat z NDR bylo problémem vždycky. Problémem byla někdy i cesta z Východního Německa do jiných zemí sovětského bloku. Pro východoněmecké občany je nyní obtížné dostat výjezdní povolení k cestě do Polska. K návštěvě Československa východoněmeckí občané víza nepotřebují. Přesto i v tomto případě dnes mají východoněmeckí občané s cestou potíže. Vláda NDR totiž vydala tak striktní nařízení stran vývozu peněz do Československa, že východoněmeckí obyvatelé mají na cestu naprosté minimum. Cesta na Západ je pro občany Východního Německa takřka neuskutečnitelná, pokud jim není přes šedesát let. Nyní se opět ukázalo, jak je touha po cestě na Západ dokonce nebezpečná. Mladý Východní Němec přelezl Berlínskou zed' v krupobití střel východoněmeckých pohraničních stráží. Povolení k emigraci na Západ je takřka nemožné získat; a i když vláda NDR povolila v posledních měsících emigrovat tisícům svých občanů, mnoho dalších tisíc jich musí stále čekat. Touha Východních Němců po volnosti v širém světě se však nezměňuje. Návštěvník nedávného lipského veletrhu je toho svědkem. Brožury o životě v Austrálii byly na veletrhu rozebrány dvacetí tisíci Východních Němců za jediný den. Rozdávání obrázků britských automobilů vyvolalo úplnou masovou paniku. A banány, které na veletrh dovezla africká Ghana, byly Východními Němci pokládány za takřka nedostupnou pochoutku. Podle jednoho domácího návštěvníka lipského veletrhu nebyly banány na východoněmeckém trhu od minulého roku.

Touha po cestování a po ostatních svobodách tedy trvá: jak ve Východním Německu, tak v ostatních satelitních zemích, a je p. jo silnější, když jsou lidem svobody upírány. Množství

Dopis pražského arcibiskupa Františka kardinála Tomáše redakci ideologického časopisu čs. komunistů.

Redakci týdeníku „Tribuna“
Olšanská ul. č. 1
13000 Praha 3 - Žižkov

V čísle 13. z 28. března 1984 Vašeho časopisu „Tribuna“ jste uveřejnili článek p. Richarda Najmana s titulem „Čertovo kopýtko klerikálního antikomunismu“.

Tento článek obsahuje řadu nepravd, neobjektivních a zkreslených pohledů na činnost církve a papežů poslední doby.

Ale především je v něm řada urážek nynější nejvyšší hlavy církve, papeže Jana Pavla II., který je ve Vašem článku nazván „jedním z nejreakčnějších papežů tohoto století“.

Nynějšího papeže znám osobně velmi dobře a to již od zahájení druhého vatikánského koncilu v r. 1962. A od roku 1978, kdy byl zvolen za nejvyšší hlavu církve jsem s ním v pravidelném osobním styku každý rok.

Jan Pavel II. rozhodně není „absolutní monarcha“, jak píše autor ve svém článku podle blže neuvedeného pramene v Římě.

Za dobu 21 let, kdy jsem s ním byl a doposud jsem v osobním styku, poznal jsem jej jako člověka nesmírně ušlechtilého, lidského, moudrého, mírného, čestného a ovšem vždy důstojného. Je mu naprosto cizí nenávisť, či „vášnivý antisovětiismus“, jak o něm píše autor článku.

Jeho hluboké lidské vztahy se projevují při každé příležitosti, ať je to při audiencích, nebo při pastoračních návštěvách, na zájezdech zahraničních, v osobním styku, prostě při každé příležitosti.

Nemůžeme předbíhat soud dějin, ale již nyní můžeme se domnívat, že Jan Pavel II. bude jednou všeobecně hodnocen jako velký humanista, neústupný zastánce lidských práv a jako jeden z velkých papežů všech dob.

omezení, nařízených komunistickými vládami, a týkajících se jak cestování, tak i informací a kontaktu s cizinci, prokazuje strach těchto vlád z poznání vlastního lidu o skutečném denním životě ve svobodném světě.

Petr HORÁK

MÁTE UŽ PŘEDPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1984?

Upozornění, výstraha a zároveň odpověď na vysvětlenou

Jestliže „laskaví příbuzní“ dají do nemocnice či do státního psychiatrického ústavu starého zdravého člověka jen proto, aby se ho zbavili, a jestli po všech prohlídkách a zkouškách jej lékaři uznají za zdravého a z ústavu péče o zdraví jej propustí, Medicare ani Medicaid pak účty nemocnici a lékařům nezaplatí, ale zaplacení účtů soudně vymáhají na tom, kdo podepsal papíry při převozu domnělého nemocného do léčebného ústavu.

John LEVIS

Urážky hlavy církve ve Vašem článku se dotýkají nás všech, milionů věřících občanů, kteří poctivě pracují na výstavbě našeho státu. Ne tom nic nemění skutečnost, že věřící občané Vaš časopis zpravidla nečtou.

Piši Vám proto, že je to moje povinnost, jakožto nejvyššího představitele katolické církve v Československu.

Nemělo by smyslu polemizovat s jednotlivými jednotlivými Vašeho článku. Ale skutečnost, že současnou ideologií Československa je ateismus, nikomu nedává právo na osočování a urážky těch, kdo jsou jiného ideologického zaměření.

Autor Vašeho článku, Vaše redakce a všichni, kdo Vaš článek inspirovali, či schválili, se mylí, jestliže se domnívají, že tímto způsobem účinně napomáhají k zlepšování mezilidských a mezinárodních vztahů a uvolňování napětí, což zůstává základní linií politiky vlády ČSSR, jak v poslední době znovu potvrdil předseda federální vlády Dr. Lubomír Štrougal (21. března 1984 ve FS).

Autor Vašeho článku se navíc dopouští řady porušení Mezinárodních smluv o občanských svobodách a respektování práv druhých osob, které Československo předepsalo a ratifikovalo, včetně ústavy ČSSR a několika ustanovení čsl. občanského i trestního zákoníku.

Vaše redakce je si sice vědomá praktické právní beztrestnosti svého počínání, avšak mravní odpovědnost zůstává vždy v platnosti, a proto platí i pro Vás. Její porušování nezůstane bez dopadu jak na Vás - jako na kolektiv - tak i na jednotlivce.

Svou demagogickou nevěcností špatně sloužíte vzájemnému porozumění a světovému míru, za nějž se jinde tak vehementně stavíte. Trvalý mír může vyrůst jen ze spravedlnosti ke všem, a proto i k věřícím občanům.

Tento dopis jsem napsal ve snaze zamezit zhoršení vztahů mezi Sv. Stolicí a ČSSR.

František kard. Tomášek
arcibiskup pražský
metropolita a primas český

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Klesla ruka,
která tak ráda pracovala,
zmikla ústa,
která slovy hladila,
zhasly oči,
které se jasně dívaly a smály
a teď navždy se již zavřely.

Všem našim přátelům a známým v zármutku oznamuji, že mi odešel na věčnost můj drahý a milovaný manžel, pan

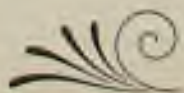
KAREL BURZINSKÝ,
dříve malíř a natěrač v Chicagu,
nakonec v důchodu v Hot Springs, Ark.

Narodil se 25. října 1906 v Praze a zemřel ve čtvrtek ráno 24. května 1984 v nemocnici sv. Josefa v Hot Springs ve státě Arkansas. Po celé dva roky zdravotně strádal, zvláště po žaludeční operaci a dvou záchvatech mozkové mrtvice. Smrt klidně očekával jako vykoupení ze všech svých bolestí a proto se na ni i velmi vážně připravil a pokorně přijal svátosti smíření a naší křesťanské naděje na vzkříšení.

Pohřeb zehem měl v soukromí, aby jeho popel byl podle jeho přání uložen v jeho milované rodné zemi.

Všem, kdo si na něho vzpomenu tichou modlitbou upřímně děkuji

Marie Burzinská, manželka
se všemi jeho příbuznými
v Československu

ČESTNÝ DOKTORÁT
VÁCLAVU HAVLOVI

Na universitě v Toulouse ve Francii se od 14. května do 20. května konal „Týden československé paralelní kultury“ a při té příležitosti udělila toulouská universita čestný doktorát Václavu Havlovi. Diplom jeho jménem přijal Tom Stoppard, britský spisovatel českého původu, o němž jsme v Hlasu národa již psali. V rámci tohoto týdne byla také v Toulouse otevřena výstava uměleckých prací Otakara Slavíka. Byly rovněž uspořádány diskuse o Československu, o čs. kultuře, atd. Týden vyvrcholil inscenací her Václava Havla: „Audience“ a „Vernisáž“. —afa—

ČESKOSLOVENSKO-FRANCIE:

NORMÁLNÍ

DIPLOMATICKÉ STYKY OBNOVENY

Československo a Francie skončily období zmrazení vztahů mezi oběma zeměmi, které v roce 1968 vyvolala sovětská intervaze do Československa a obě země nyní obnovily vzájemné normální diplomatické styky. Při té příležitosti francouzský ministr zahraničí Claude Cheysson však jasně naznačil, že Francie má i nadále k politice československé vlády utrdité výhrady. Řekl, že Francie považuje, ku pf. právo na politickou a náboženskou svobodu za svaté, nezadatelné a neodcizitelné samozřejmosti lidské důstojnosti už od francouzské revoluce. Tam, kde tyto svobody nejsou samozřejmostí nelze o demokracii vůbec mluvit. —afa—

Máte zájem o dobrou
muziku?

HLEDÁM

muzikanty - profesionály, kteří mají vážný zájem o zlepšení hudebního repertoáru našich chicagských exilních i krajanských zábav a pikniků.

Všem nám bude lépe, když vedle valčíků, polek a starosvětského rytmu „um-tata, um-tata“ rozpálíme tváře taneční a tanečnicků foxtrotem, charlestonem, trampskými písněmi i melodiemi nejmodernějšími.

Jsem bubeník a hledám výborného saxofonistu, basového i sólového kytaristu a k dobré muzice je dnes nezbytné třeba „kouzelníka“ na elektrofonické varhany.

Kdo má talent a opravdu toužíte se „dát dohromady“, hrát pro svou potěchu a lidem dělat náladu zpěvem a dobrou hudbou k poslechu i tanci volte denně po 7 hodině večer na

☎ 863-1427

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Bernadetta pracuje doma. Bernadetta chodí do školy. Bernadetta čeká. Čeká trpělivě. Na velikonoční pondělí prožila s Paní nejhlubší společenství, jakého jí bylo od počátku dopřáno. Tak tak že našla toho dne — zazmitavši se úžase nad „cizotou světa“ — cestu zpátky do života. Nyní Bernadetta ví, že s ní Paní neskoncovala, že v posledním jejím pozdravu tkvěl příslib shledání. A to je vše, o čem Bernadetta sní. Jako člověk hluboce mlující nepopřává místa myšlenke na vzdálenější budoucnost. Její naděje, že společenství s Paní potrvá až do smrti, nebylo ničím vyvráceno. Zdá se jí zcela přirozené, že přestávky mezi jednotlivými shledáními se budou prodlužovat, vždyť Paní má v širém světě tolik úkolů a Bernadetta ji nemůže poskytnout téměř nic. O tom, kde se budoucí setkání uskuteční, zda v jakýmžli či někde jinde, Bernadetta nepřemýšlí. Zná teď už přesně Paninu osobitost a nebojí se, že četníci a několik latí by mohlo znamenat vážnou překážku pro její vůli. Paní si Bernadettu zavolá, Paní si jí najde! Kdy — na tom nezáleží!

Uplyne duben, mine máj i červen . . .

Na boj, který rozpoutala, shlíží Bernadetta s naprostou netečností. Ani se vlastně nedá říci, že jí je lhostejný. Pro ni jako by ho nebylo. Nerozumí mu. Nechápe jej. Dívá se na něj jako rozespálé dítě. Ji se zdá důležité jen to, aby jí státní navedení, soud a komisař nechali na pokoji. Její ucho zůstává hluché ke každodenním výkřikům přívrženců: „Ó, Bernadetto . . . Ó, ty vyvolená . . . Ó, ty divotvorkyně . . .“ Bernadetta, ač je to k nevíře, nerozumí, co ta slova znamenají. Zdá se jí, že lidé blázní. Není si vědoma žádného zázraku. Paní řekla: „Napijte se z pramene, umyjte se!“ Bernadetta rozkaz splnila. Tot' vše. Jaký pak zázrak? Paní prostě věděla, kde pramen pod zemí běží, Ale Bernadetta se o tom nikomu ani slovem nezminí. A když kdokoli o tom začne mluvit, maminka nebo Marie, tu se Bernadetta po každé sebere a beze slova odejde.

Dcera Soubirosouva nemá lehký život. Do Cachotu přicházejí zvědavci z celého světa, zvědavci, kteří se jí nejspíše a protivně vyptávají. Bernadetta se skrývá, jak může. Ale její pyšní sousedé, všichni ti Sajouovi, Ourousovi, Boubouhortsovi, Ravolovi a v neposlední řadě i Piguno, ji skoro po každé vytáhnou z úkrytu, aby se s ní mohli chlubit. Je nucena s cizinci mluvit, je nucena jim odpovídat. Způsob, jakým to dělá, vyvolává živé zklamání.

Bernadetta si poznenáhlu přisvojí duchanepřítomný, odřikávací tón, kterým svou příhodu odhrkává, jako by se jí netýkala, jako by byla nucena přednášet někde na jarmarku jakousi pradávnu vražednou historii. Za tuto mechanickou ukrývá svůj stud.

Návštěvníci nabízejí tajně znovu a znovu rodičům peníze. Bernadetta má co dělat, aby na rodinu dohlédla, tak aby, když ne rodiče, alespoň některý z bratříčků neprojevil slabost. Je to jediný bod, v němž netečná Bernadetta nestrpí žertu. Propast mezi ní a rodinou vzrůstá den ode dne. Matka, sourozenci, všichni poctíjí před Bernadettou cosi jako strach. Přššernou připadá tato příslušnice rodiny, pěstující nedovolené styky s nebesy.

František Soubiros neobnovil po druhé již svůj slib. Když ví, že není u Baboua zrovna přeplněno, odkrádá se tam, a potom mlčky někde v koutě civí. Nouzi už nemá. Cazenave ho najal trvale a zvýšil mu mzdu. Luisa Soubirosouva je nevrálá a svérhlivá. Slávě svého zázračného dítěte již přivykla. Ale slavné únorové dny vysokého lesku jsou ty tam. Ted' mají dceru visionářku. Tu a tam se Bernadetta přiblíží k matce s tajemnou něhou. Má potřebu položit mamince hlavu do klína, tak jako v onu první, bezesnou noc 11. února. Ale Luisino srdce se v takových chvílích proti vlastní vůli po každé zatvrdí. Dělá, jako když nevidí, ale když pak jde o pár minut později pro vodu nebo k řece máchat prádlo, cítí se tak nešťastná, že není s to potlačit slzy, které se jí hrnou do očí.

Nejhorší je to ve škole. Jana Abadlová a ostatní dívky projevují ve styku s Bernadettou zvláštní křechovitost a zacházejí s ní způsobem, v němž se nepřirozeně mísí uctívost s posměchem. Souzsedky v lavci se od ní atydlivě odtažují. Ani jedna z ní nemluví. O přestávkách prochází se Bernadetta se svým bílým váčkem po chodbě sama. A pro učitelku — jako by Bernadetta vůbec nebyla! Ani do prázdného prostoru zkoušek si jí už nevolá. Stokrát víc než všechny kněze dohromady rozhoduje řeholnice Vauzousovou pohankou počínání prostého lidu, který hěhá za dítětem hadrářů jen proto, že ono dltě předatrá vidění ja-

kési elegantní módní vily, která nemá jediného společného rysu s Pannou Marií. V této dceři generála se při pomýšlení na Bernadettu všechno vzpouzí a není s to přiznat extasim a pohanskému vyvádění toho hadrářského horalekého dítěte sebestenší význam. Řeholnice Vauzousová spatřuje v celé té komedii jen ákodolíbou revoluci spodních sil, až dosud blahodárně spoutaných, sil, které ohrožují rovnou cestu pravé víry a pravé zbožnosti. Proto, když nastane čas, prohlásí jen velmi odměřeně k Bernadettě:

„Bernadetto Soubirosouva, na rozkaz pana faráře půjdeš ke stolu Páně!“

Za těmito suchými slovy pronáší to, co si myslí: „Dostává se ti milosti, nikoli práva.“ — Tak je ztrpčen Bernadettě i andělský chléb.

Škola se končí, tak jako všude ve Francii, 15. července. O den později, k večeru — stíny se už prodlužují — sedí Bernadetta na malé loučce u potoka Lapaca, na místě, které leží na opačné straně než Massabielle. Od té doby, co nechodí k jeskyni, oblibila si Bernadetta to místočko. Je tu velmi ticho pod prastarými provencckými duby. Ze vzdáleného průlomu údolí vyrůstá k nehybnému nebi modrobílá temeno Pyrenejí 14e du Midi.

Bernadetta má habaděj času k přemýšlení a ke vzpomínkám. Její úvahy a vzpomínání krouží nepřetržitě kolem jediného slova: Kdy? Svátý Petr v Lurdech počne odjet čtvrt na sedm. A dřív než dozní jeho osamělé údery, zná Bernadetta odpověď na své věčné „kdy“. Ta odpověď zní: „Toto 'ted'“ je zasazeno do jakési těžké slavnostnosti druhu zcela zvláštního. Bernadetta se cítí náhle rozdojvena jako dosud nikdy do tělesnosti téměř nečitelné a do naléhavého samovolného nutkání, jemuž není rovno a jež jí strhuje a pozvedá. Rozběhne se do města oznámit teté Lucille, co se a ní děje. Cestou se rozmyšlí. Ne, dnes nechce u sebe nikoho mít. Sama, samotinká se chce shledat se svou Paní. Nezabrání však, aby si lidé jejího běhu nepovíimli. A již je jí několik osob v patách, zatím co ostatní roznášejí chvatně po domech novinu: „Bernadetta jde k jeskyni!“

Bernadetta neví, proč nevolí kratší lesní stezku a proč utíká po cestě, kterou šla onoho 11. února s Marií a s Janou Abadiou, podél potoka Savy, přes Nicolauovu mlýnskou lávku a ostrov Chalet až k riberecké louce. Na druhém břehu před Massabielle brousí strážníci Callet a Pays. Sotva zhlédnou Bernadettu a houf lidí, ženoucích se za ní, přiráží pušky k nohám a zaujímají bojovný postoj. Bernadetta se však nechytá potok přebrodit, nýbrž klesne na kolena přesně na též místě jako tenkrát před časem, dnes už nemyslitelně dávnm. Zapřisahajícím posuňkem prosí své průvodce, aby se k ní nepřiblížovali. Houf, který nepřetržitě vzrůstá — matka, sestry, tety, Nicolauovi již také přispěchali — utvoří za ní široký uctivý polokruh. Ženy zařihají svíce. Ale co zmůže prostý plamen svíčky v tom nesmírném západu slunce, který v tuto chvíli burácí údolím Gavy? „Díra“, a sailetský les žhnou. Gava je ohnivě vařící proud lávy. Zdá se, že purpurové vrcholky na kraji světa se rozplývají jako vosk.

I vnitřek jeskyně, nyní až do poloviny zabeďněný novou stěnou z latí, žhne v zapadajícím slunci. Ci snad je to jiný oheň, který tam plune? Klečící Bernadetta vidí jen nejhořejší část sklnního výklenku, křivku lomeného oblouku. (Četníci se už postarali, aby nová „zjevení“ byla i z dálky znemožněna). Ale právě zpod oblouku výklenku derou se husté chumly zlatého světla. A tamhle — co se to tam bílého hýbe? Není to Panin satební závoj? Ano, je to tak: Paní stojí v jeskyni, přestože ji Bernadetta vidět nemůže. Ó, jak málo málo skutečná je tato Paní, když stačí několik prken, aby jí nebylo vidět, tak jako každé jiné tělo? Bernadetta se bezradně rozhlíží. Co počít, aby našla místo, odkud by na Paní viděla?

A jak se rozhlíží, zastaví se její pohled na vteřinu na břehu řeky, pár kroků od místa, kde se do ní vlévá potok. Bernadetta se poodvrátí, znovu se zadívá, přimhouří oči . . . Ne, to není možné. Počne mnout oči jako tehdy. Pojednou zbledne jako křída, když v oblíbené se napne, zřetelně se rozšíří.

„Tam stojí, ano, tam . . .“

Zúžené hlasy žen, daleko za ní, opakují její výkřik:

„Tam stojí — ano — tam . . .“

Paní stojí před jeskyní, blízkočko břehu řeky. Strážie ji nevidí, ačkoli Bernadetta v okamžiku zachvátí smrtelný strach, aby se k ní Callet nebo Pays nepřiblížili. Ale muži na štěstí ustupují na druhou stranu jeskyně, aby měl ty nebezpečné ženské lépe na očích a mohli jim lehčeji zabránit, aby nepily z pramene.

Ale Paní stojí po prvé svýma neopotřebovanýma, voskovýmá nohama na zemi. Rúže na nohou září. Paní je více než kdy jindy Paní z 11. února, mladická, lehouchá, něžná bytost panenská. Ve slavném dvojtydnu, kdy Bernadetta den co den povolávala k jeskyni, byla Paní plná plánů a tajných záměrů. Potřebovala Bernadettu, aby zašla k faráři, požádala o kapli a o procesi, vyhrabala ze země pramen. Dnes je tomu jinak. Paní neskrývá

už v srdci žádnou záměrnost, která by společnou osamělost lásky o něco obírala. Teprve dnes obrací se oběťastlující Paní k plnou a nedílnou láskou k oběťastlující dívce. Ještě nikdy nepovívala závoj tak živě ve větru; ještě nikdy nedraly se hnědé kučery volněji zpod obruby závoje; ještě nikdy nebyly oči křídlatější a modřejší, pootevřená ústa rozkošněji vykroužena! Ještě nikdy nezdála se bílá látka šatů a modř pásu tak mámnivě tajemná jako dnes, kdy ji zbavuje žár zapadajícího slunce! Její úsměv není milostivý, nýbrž kamarádský...

Bernadetta rozevře pomalu paže a zvolna je spustí. Potom sahá, aniž Paní spouští s očí, do svého váčku pro růženec. Ale Paní zavrtí sotva znatelně hlavou. Růženec se budete ještě stokrát modlit, jako by říkala. Dnes by i modlitba byla plynutím. Nadešel čas k zírání a jen k zírání.

Bernadetta chce "svým srdcem" cosi zakotkat. Paní však rozmyslně klade prst na ústa. Znamená to: Mlčte! Co byste mi mohla říci, abych to nevěděla? Ani já už vám nemám co zvěstovat. Bernadetta však není s to, aby ukrotila hroznou otázku, která jí přese všecko mlčky propuká ze srdce:

Ach, Paní, je to naposled? Je to opravdu naposled?

Paní, která této otázce přesně rozumí, neodpovídá, ani mlčky. Jen se usměje, ještě lehčeji, radostněji, povzbudivěji a přátelštěji. A tento úsměv znamená: Naposled je slovo, které my neznáme. Zajisté, rozloučíme se dnes na delší čas, ale já zůstanu ve světě a vy zůstanete ve světě...

Potom udělá Paní třetí posunek. Velmi zvolna převede ledými prsty podél své postavy od hrudi až k pásu. Ještě tu jsem, jako by říkala. Tu zapomene Bernadetta i na svou úzkostnou otázku a propadá se v zírání, v jaké se dosud neponořila nikdy. Zírá neuvědoměle s nepochopitelným vypětím nervů, tak jako by chtěla všechny zásobárny své duše zaplnit pohledem, který se jí teď naskytá, jako by musila Paniným obrazem, ještě viditelným, zaplnit každé zákoutí sebe samé pro hubené časy od této chvíle až do okamžiku smrti. Bernadetta totiž ví: Je to rozloučení. I Paní dává dnes váček. Nabízí se, přináší se jí darem v nepřetržitých vlnách přiblížování až na hranice možnosti.

Dávno již nastal soumrak. Krok za krokem blíží se noc. Hvězdnaté, červenové nebe se zvolna odhaluje. Světlo svěček za Bernadettinými zády se v šeru víc a víc uplatňuje a číní svět před jejíma očima temným. Paní dosud neodšla. Z dobře uvážené něžnosti srdce zvolila právě tuto chvíli, kdy odchod světla pohlcuje i její vlastní odchod. Nechce Bernadettu opustit jako jindy. Nechce však také prohloubit dívčino vytržení a tajně se od ní odkrást. Chce se odtud vzdouat a bez tíže vznést a zanechat po sobě co možná nejméně bolesti. Když Bernadetta už stěží co rozeznává a Panina postava je už jen neurčitou září, počne Paní kráčet. Jde zvolna, velmi zvolna, aniž se od dívky odvrátí. Zdá se, že zdvihá ruku a že své vyvolené kyne tak, jak si lidé, když se loučí, obyčejně kynou. Také Bernadetta zvedne jednu chvíli ruku, nemá však síly zamávat. Cíví do noci. Je ten jas na břehu řeky ještě Paní? Je to ona? Či už to není ona? Hvězd přibývá. Snad se začínají z radosti nad příchodem své Královny. Má Bernadetta hledět k hvězdám? Treští oči do tmy, tak jako dřív, tam, kde se zvolna rozpívá poslední bělavý jas.

Ještě několik minut setrvává Bernadetta na kolenou, pak se vrávoravě zvedne a pokročí k hustě natlačenému zástupu svěcí. Ach, jaká daleká cesta! Bernadetta jde a jde, lidé ji přicházejí vstříc, a přece se s nimi nesetkává. Konečně stane před nimi a spatří jejich tváře ohněm ozářené. Tvář matky, která ji přechazuje kapulet, neboť se ochladilo; přianou tvář tety Bernardy, která neprodleně započiná s otázkami; bodrou tvář mlynáře Antonína, který se jí zpytavě dívá do očí. Ještě je všechny poznává. Poznává i dobře známé hlasy, které se jí o překot vyptávají, dychtivý zajímavých zpráv o Paní. Bernadetta napodobuje Panin posunek: zvolna položí ukazováček na rty. Hned nato se skácí. Padá do mdlob ne jako člověk, který nechává sám sebe padnout, nýbrž jako ten, jehož padnout nechali.

(Pokračování příště)

Slavic Heritage Project at the University of Kansas

This project is designed to give the residents of Slavic origins of the four-state area of Kansas, Missouri, Iowa and Nebraska an opportunity to learn more about their cultural heritage. The Slavs in our project are the Poles, Czechs (Bohemians and Moravians), Slovaks, Croats, Serbians, Slovenes, Russians and Ukrainians. The people involved in the project are Assistant Instructors at the University of Kansas, connected by their origin and/or studies with the cultural group with which they work.

The aim of this project is to contact all possible community groups, such as churches, various clubs and other organizations in order to help them in their cultural activities and also to offer lectures on topics interesting to the community; and to prepare exhibits of books and other library materials such as photographs from the University Library collections.

Residents as well as nonresidents of Kansas have the right to borrow books from the University of Kansas collections. This can be done directly for the residents of Kansas. If you do not want to travel to Lawrence, or

you are not a Kansas residents, the books can be requested through your local library on interlibrary loan.

To inform the communities, the project will issue a bimonthly newsletter in which community interests and questions will be addressed.

The people involved in the project want to be successful and for that reason need the cooperation of the communities. The information needed is about ethnic events such as festivals, get-togethers, and publications (including periodicals). For that reason we would like to ask you for your contributions expressing your needs, suggestions, and cultural calendars. The people to contact are:

Director of the Project: Marilyn Clark

Czechs and Slovaks: Charles Kulp

Russians and Ukrainians: Anatoly Vishevsky

Serbian and Croats: Geoff Husic

Slovenes: Mary Giles

Poles: Tony Backus

All mail should be addressed to:

Miluse Saskova - Pierce

Slavic Department

University of Kansas

Lawrence, KS 66045

For your information

Many Czechoslovaks are interested in their family tree. If you know the birthdate and the birthplace of your ancestor, for a sum of approximately \$15 you can obtain a birth certificate (even for a person who is already dead) from the Czechoslovak embassy in Washington. The birth certificate states the name of parents and grandparents and their place of birth. This information might enable you to continue your search with more success.

As far as Nebraska and Kansas Czech families are concerned, there is a book by Margie Sobotka entitled: Nebraska, Kansas Czech Settlers.

The Slavic Department at the University of Kansas offers translation services for a lower than normal price. If you are interested, contact the Slavic Department at the University of Kansas.

FATHER JOSEPH CHOCHOLA, C.S.S.R. ESCAPED COMMUNIST SLOVAKIA

On March 15, 1984, in the Redemptorist Infirmary at Saratoga Springs, N.Y., there died the Rev. Joseph Chochola, C.S.S.R. Father was well-known in the East Baltimore parish of St. Wenceslaus where he served for many years after his escape from a Communist prison in Slovakia.

Born at Blesovce, Slovakia in 1911, Father graduated with honors from the Jesuit College in Prague and then did his Redemptorist studies in Mautern, Austria and Bratislava, Slovakia. He then became one of the best known Mission-preachers in Slovakia. Later, he was appointed Vice-Provincial for all the Redemptorists of the Vice-Province of Bratislava.

A vigorous opponent of the Nazi occupation of his homeland, he survived World War Two, only to be taken prisoner, along with his brother, also a Redemptorist priest and his sister, a Nun. After a long solitary confinement and other forms of torture, Father escaped from the prison and in all sorts of disguises made his way to Rome where his Father General then assigned him to the Baltimore Province of the Redemptorists.

From 1952 onward Father traveled through the States of Maryland, Pennsylvania, New York and Ohio preaching Missions in a half dozen different languages and was fluent in at least another half dozen. He used his linguistic talents well during the annual St. Anne Pilgrimages in Canada where he heard Confessions for twelve and fourteen hours a day in ten different languages.

Father Chochola was buried on Saturday, March 17th at Saratoga Springs, N.Y. A memorial Mass was held at St. Wenceslaus here in Balto., on Tuesday the 20th.

He is survived by three brothers and sisters. A fourth brother, Father Francis Chochola died in a Communist prison in 1967. Father Joseph's last will ends with the words: "I am happy, very happy and grateful to God being a Redemptorist. This is also my last wish and will: To die a Redemptorist. This is all!"

CLASS OF JUNE 1964 WHERE ARE YOU?!!

A 20 years reunion is now in the planning stage for the June 1964 Graduating Class of Harrison Technical High School.

If you were a member of this class, or are a friend or relative of a member, please contact the following committee members with a mailing address or telephone number or both, so that we can describe the plans. Please contact either of the following:

Mr. Joe Ender, 1305 S. Lombard Avenue, Cicero, Ill. 60650, ☎ 656-5183.

Mr. Zoran Dragutinovich, 1415 S. 59th Avenue, Cicero, Ill. 60650, ☎ 863-4317.

COMPLETE CLEANING SERVICE

Odborné čištění koberců
a celouněného nábytku
(křesla, sofy, gauče)

* Mytí stěn
* Barvení vnitřní i venkovní
* Čištění okapových žlabů

Karel B. DUŠEK

POCTIVÁ PRÁCE - NÍZKÉ CENY

„Senior Citizens“ mají 10 % slevy!

VOLEJTE ☎ 484-7684

NOVÉ KRAJANSKÉ KADERNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.

BERWYN, ILL.

PROVÁDÍ střihání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů

☎: 484-9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

Take
stock
in America

VOICE OF THE NATION

CZECHOSLOVAK COMMITTEE OF CLEVELAND KRAJANSKÝ VÝBOR

Dear Mr. Ueberroth:

There have been rumors, some of them printed in newspapers such as The Cleveland Plain Dealer, that Emil Zatopek, a Czechoslovak gold medal winner of many times should be the torchbearer at the Olympic Games in Los Angeles. We of the Czechoslovak Committee of Cleveland hope that this is not true. If it is not true, please disregard the following arguments. If the rumors are based on some reality, we would like you to consider the following reasons:

(1) According to a former agent of the Czechoslovak Secret Service, Josef Frolík, in testimony given to the United States Senate and published in his book, „Špion vypovídá“ (A Spy Testifies). Emil Zatopek is a K.G.B. agent who has denounced many Czechoslovak athletes to the Secret Police, that had the gravest consequences for those victimized. At the zenith of his glory, when Zatopek was a colonel in the Czechoslovak Army and a national hero of Czechoslovakia, Mr. Haluza, his first coach, a man who discovered him and helped him to his spectacular career, was in a Communist concentration camp. Despite the urgings by many of Zatopek's friends, Zatopek never spoke up for Mr. Haluza, who eventually died in prison.

(2) Emil Zatopek many times, even most recently, has been making public statements derogatory to the United States. Those statements were published in many Czechoslovak newspapers and, if you wish, we can provide you with copies, or even originals thereof.

Since we believe that the athletes and dignitaries of the Olympic Games should be more than just prominent athletic achievers, but should serve as a desirable example to the youth, we would be greatly disappointed if a man of such character as Emil Zatopek would play such a prominent role at the Los Angeles Olympic Games.

Sincerely,
For the Czechoslovak Committee of Cleveland:
Miroslav A. Posedel, M.D.,
President
Přeměk Kočian
Secretary

Český Den buttons topic of Comittee

Charlie Bilek, Hillsboro's Czech artist, had a number of Cesky Den button designs sketched for the committee to choose from so the new buttons can be ordered. Bilek presented the designs at the Cesky Den meeting Saturday afternoon at Country Style Cookin restaurant.

Elgin Pale heads the button committee and those choosing the design to order Saturday was the committee of Ray Liska, Marcy Levy, Charlie Bilek, Lucille Stanek and Willard Jindrick.

Once the design was decided upon, Bilek was to complete a permanent sketch which would be sent to the button manufacturer. Several Cesky Den members were to meet this week with representatives of button-making companies to get the prices for the 3,000 buttons, or more, that will be ordered. The committee was interested in getting the buttons as soon as possible so they could be sold at various events prior to Cesky Den on Saturday, June 9.

Marcy Levy reported on the Czech language lessons which will start this Wednesday and be held at the Yuba Village Hall starting at 8 p.m. Mrs. Levy will be teaching the advanced lessons and Bernard Vodak is in charge of teaching the beginners. Mrs. Levy said they have located tapes and books, compatible reading with the sound from the tapes, so the sounding of the words can be learned with the sight of them too.

Anyone interested in learning the Czech language is welcome to attend these lessons. Mrs. Levy said. Those wanting only the lesson books may contact her in Yuba.

The committee was pleased to learn about the Czech lessons, noting that the young people as well as adults may use this knowledge not only for the Cesky Den celebration but all year-round.

Those at the meeting Saturday were reminded to start making plans for getting their Czech costumes ready for the June date. Laddie Hynek, president of the Czechs for Hillsboro and Yuba group, said it would add much to the celebration to have as many of the local people in

costume as possible. Mrs. Hynek modeled the Czech dress, blouse, jacket and shawl which had been given her by relatives when she was in Czechoslovakia last summer.

Jerry Pech, a Czech who recently moved to Hillsboro from the Chicago area, was introduced at the meeting and requested that the publicity for Cesky Den be made available as soon as possible so the information can be distributed in the Chicago area where many Czechs live. Pech asked those at the meeting if the Chicago people were welcome. „You know,” he said, „if they find out about this country up here, you might have many of them move here. Right now, the Hillsboro area is the best kept secret in the midwest!” Pech plans to get the Cesky Den posters to the Czech clubs in Illinois.

The posters will be made as soon as the plans, and button designs, have been made and decided upon.

Donations of kolace and rohlíky will again be requested from Czech bakers of this area, to be sold in the food stand. This year, the main meal of pork and sauerkraut will be served during the noon time, rather than at supper time when the farmers have to leave to go home and do chores. The jaternice on huns and shuleke soup will be served throughout the day, along with the kolace and rohlíky.

Dan Kouba, publicity chairman, announced plans for the various contests he has lined up for students this year. All plans are not yet finalized, but will be announced at school in the near future. Kouba said. He needs suggestions to utilize the talents of the youngsters in the classes. For the essay contest, Kouba is interested in having the students interview and write down the thoughts and memories of an old-time Czech resident of this area. This accumulation, he said, could then be kept by the historical society to preserve the Czech heritage.

The Western Fraternal Life Association has donated \$200 to the Czech Den to be used as prize money.

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

HOW CLOSE TO BONDAGE ARE WE?

As we struggle with our budget deficit problem it would appear our political leaders do not have the intestinal fortitude to cut down the size of government, lower taxes, and reduce wasteful welfare spending.

It seems evident that we are face to face today with a situation predicted for America by the great British historian, Thomas Macauley. Over a hundred years ago he wrote that with our democratic system, once a majority became discontented, wanting government to take care of them, they would bring about policies through their representatives which would prevent economic growth, bring economic chaos and finally collapse. He wrote: „... your republic will be as fearfully plundered and laid waste by barbarians in the twentieth century as the Roman Empire was in the fifth—with this difference—that your Huns and Vandals will have engendered within your own country by your own institutions ...”

Have we reached the stage described by Alexander Frazer Tytler in his *Cycle of Democracy*, which appeared in 1770, just prior to the American Revolution? In describing the fall of the Athenian Republic he wrote:

“A democracy cannot exist as a permanent form of government. It can only exist until the voters discover that they can vote themselves largesse

from the public treasury. From that moment on, the majority always votes for the candidates promising them the most benefits from the public treasury, with the result that a democracy always collapses over loose fiscal policy, always followed by dictatorship.

“The average age of the world's greatest civilizations has been 200 years. These nations have progressed through this sequence: from bondage to spiritual faith; from spiritual faith to great courage; from courage to liberty; from liberty to abundance; from abundance to selfishness; from selfishness to complacency; from complacency to apathy; from apathy to dependence; from dependence back again into bondage.”

The great libertarian writer of the mid-twentieth century, Garet Garrett, once wrote: “... What has become of that deep American intuition that unlimited government is the enemy of freedom and will in the end devour it? The importance of getting the question reduced to that form is that all the ideological words are put aside. You look straight at the thing itself; and the thing itself is government. The staggering political fact of our time is the sudden rise in the power and authority of government—with the consent of the people. Continuously year after year, morning and afternoon, occasion, the sphere of government expands, the usages of compulsion become more and more familiar, and the world of private enterprise contracts.”

Thus, we see we are threatened from two directions by the same source: From the economic direction because too much of our substance is dissipated by welfare programs; and from the political direction because the more of the economic pie the government confiscates, the more power and authority it gains over the people.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Noworul Memorial Chapels

2656 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2231